

REVISTA VÂNĂTORILOR

Organ Oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor din România

SEDIUL „UNIUNII“ Bulevardul CAROL No. 30

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR DIN ROMANIA

SUB INALTA POTECȚIE A M. S. REGELUI
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Inalt Președinte de onoare: A. S. R. Principele Moștenitor al României

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutz, Mihail Pherechyd și Antoniu Mocsony.

VICE-PREȘEDINȚI: Nicolae Racotă și Dr. Gh. Nedici

MEMBRI-CONSILIERI: Dr. C. Andronescu, Principele George Val. Bibescu, Dinu I. C. Brătianu, Dr. I. Bejan, D. Biju (pentru Banat), Brătescu-Volnești, Lt. Col. Sebastian Brândușa (pentru Transilvania), Dr. I. E. Costinescu, General Cotescu, Prof. Univ. Dragomir (Cluj), Mih. Sc. Pherechyd, Gr. N. Grecianu, General I. Garleșteanu, Prof. Dr. Ernest Juvara, Prof. Dr. Amza Jlanu, G. Lakemap-Economu, Dr. C. Leonte, H. Cavalier de Miculi (pentru Bucovina), General G. G. Manu, Prof. Dr. Mețianu, Dimitrie I. Niculescu, George A. Piagino, Nicolae Saulescu, George, Schina, Dr. L. Scuplewski, Stefan Șendrea, I. Segeste-Bălanescu, Vasile Stefan, Prof. Dr. G. Slavu, Colonel C. V. Sterea, Sever Țipeiu, Prof. Dr. G. Udrișchi

CFNȘORI: Diamand. Manole, N. Caerghy, M. Flechtenmacher, C. Georgescu, S. Bodnărescu.

PREȘEDINTE: Dinu R. Golescu

SECRETAR GENERAL: C. G. Alexianu.

UNIUNEA GENERALA

A VANATORILOR DIN ROMANIA

Sub Inalta Protecție a M. S. Regelui
Sediul : Bulevardul Carol 30

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor
vânătorilor din întreaga țară, toate societățile
de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

MEMBRII ACTIVI: plătesc taxă de înscriere 100 le.
Cotizație anuală 50 „
MEMBRII ADERENȚI „ taxa de înscriere 40 lei

Statutele U. G. V. R. se trimit D-lor membrii la cerere
contra 5 Lei în mărci postale.

Abonamentul la Revista Vânătorilor este o-
bligatziu pentru toți membri Uniunii.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor) din România

Publică: articole cu subiecte pur vână-
toarești; numele membrilor Uniunii; nu-
mele donatorilor; lista contraveniențelor
la legea de vânătoare; dări de seamă
a societăților de vânătoare, etc.

Abonament 50 lei anual.
Primește anunțuri comer-
ciale

Sediul U. G. V. R. B-dul Carol 30

Uniunea Generala a Vânătorilor din Romania

— Sub Inalta Protecție a M. S. Regelui —

Inalt Președinte de Onoare A. S. R. Principele Moștenitor al României

SEDIUL : B-dul CAROL No. 30.--ORELE DE BIROU 3-7 d. a.

„HUBERTUS”

F. WILHELM PETRI & FII — ALBA-IULIA

Sucursala: BUCUREȘTI, Strada CAROL 142. — Agenția: VIENA III, KEILGASSE 4, II/19

Secțiunea fotografică:

Reprezentanța Generală a firmelor:

Krupp-Ernemann, Aparate Cinematogra-
fice, Societate Anonimă, Dresda.

Fabricile Ernemann, Soc. pe Acțiuni Dresda.

BEFA Soc. An. Fabrica de hârtie fotogr.

(fost Dr. Schleussner) Berlin.

Tip-Top Fabricile Photo Chimice, Dr.

Bernfeld & Dr. Fischl, Viena.

Gustav Heyde (Aktino-Fotometre) Dresda.

Etc., Etc., Etc.

Secțiunea de Vânătoare și Sport:

Depozit Permanent al Renumitelor Cartușe
Wöllersdorf:

PRAF DE PUȘCĂ ȘI ALICE.
PROECTILE „IDEAL” ȘI BRENNECK.
RECHISITE PENTRU INCĂRCAREA
ȘI CURĂȚIREA ARMELOR.
PREPARATE PENTRU CONSERVA-
REA PIELEI ȘI A ARMELOR.
DOPURI PENTRU CARTUȘE, Etc.

Artiști și amatori serioși întrebunțează exclusiv:

HÂRTIE FOTOGRAFICĂ „B E F A” (Dr. SCHLEUSSNER. —

Camera Plăcile ERNEMANN ERID PENTRU ATELIERE
ERAL PENTRU AMATORI

Chimicalele „T I P-T O P”. Heydes Aktino-Fotometre.

«IMPERATOR» KRUPP ERNEMANN renumit ca cel mai bun proector CINEMATOGRAFIC DIN LUME

Recompensat cu Marea Medalie de Aur. — Diploma de Onoare a EXPOZIȚIEI UNIVERSALE
din Amsterdam 1920, Londra 1921, etc.

APARATE DE PROECȚIUNI ȘI DE MARIRE PENTRU UNIVERSITAȚI, ȘCOLI ȘI FAMILII

Instalațiuni de orice laboratoare pentru: BIOLOGIE, ZOOLOGIE, PATHOLOGIE CUM ȘI SERVICIUL CRIMINALISTIC,
CONSTATARI DE FALȘURI IN SCRIPTE, Etc., Etc.

MICI APARATE și APARATE SPECIALE PENTRU EXPEDIȚIUNI ȘTIINȚIFICE POTRIVITE LA ORICE CLIMA, Etc.

BINOCLURI PRISMATICE „ERNEMANN” CU MĂRIRE DE 6 ORI; PREFERITE DE ARMATA, MARINA, VÂNĂTORI,
PORT, Etc., Etc.

REVISTA

VANATORILOR

Organ Oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor din România

SEDIUL „UNIUNEI“: Bulevardul CAROL No. 30

Ce trebuie să fie astăzi vânătoarea

Publicațiunea franceză bine cunoscută „Vie à la Campagne” închină numărul său din 15 August exclusiv vânătoarei. În câteva articole semnate cu numele cele mai autorizate din lumea vânătoarească franceză, însoțite de admirabile ilustrațiuni, luate din viață prin fotografie, prezintă un curs practic și aproape complet asupra creării unui teren de vânătoare.

Ceeace preocupă astăzi lumea vânătoarească civilizată nu este învățătura de a vâna, nu este arta de a distruge, ci mai cu seamă aflarea mijloacelor pentru a înmulți vânatul și a face din vânătoare, un adevărat izvor de bogăție națională, dând în același timp celor ce o practică o îndeletnicire sănătoasă și sportivă.

Cu parcelarea proprietății rurale, domeniile unde vânatul se putea crește și înmulți în voe au dispărut complet. Populațiunea câmpiilor, munților și pădurilor s'a micșorat pe măsura ce s'a înmulțit populațiunea satelor și orașelor, iar din cauza egalizării averilor prin democratizarea statelor s'au înmulțit și aceia cari se ocupă cu sportul vânatului. Dintre aceștia nu toți au educația necesară, care să le slăbănească instinctul de distrugere ce se găsește în fiecare om.

Acelaș rezultat îl aduce și intensificarea agriculturii. Terenurile libere unde vânatul s'ar putea înmulți și crește în liniște s'au micșorat și împușinat din zi în zi. Toate speciile de animale sălbatice au fost nevoite să-și schimbe complet obiceiurile primitive și atât din această cauză, cât și din cauza consanguinității împerecherilor, au degenerat, pierzându-și vitalitatea așa că sunt amenințate să piară.

De aceea în toate țările și în toate timpurile în afară de interdicția personală a proprietarului locului de vânătoare, care consideră vânatul, ce se hrănește pe proprietatea sa, ca o avere a sa, legi de stat au venit să-l apere, interzicând uciderea lui cu mijloace de distrugere completă și în timpul de împerechere și de creștere a puilor.

Ei bine, ori cât de restrictive ar fi legile și ori cât de strictă ar fi aplicarea lor, vânatul local este destinat să dispară într'un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, dacă oamenii nu ar lua măsuri de ocrotire și de repopulare.

În țara noastră procesul de dispariție a speciilor locale de vânat este și mai înaintat. Sunt regiuni întregi în vechiul regal unde potârnicile au dispărut complet, și când se mai ivește câte un stol, sunt vânători, cari chiar din luna August, când puii au lulee se ține după ele până când le extermină. Câți iepuri mai scapă din iarnă, dacă îndrăznesc să se aventureze în vre-o miriște? Câte zece ogari îi pândesc așa că

locuri unde mai înainte se puleau găsi tablouri de câte 60—100 de iepuri, în anii din urmă numără câte 7-8.

În Basarabia, afară de vânat de ballă, aproape că nu se mai cunoaște alte lighioni.

Bucovina și Transilvania, grație obiceiurilor rămase de pe urma unor legi de vânătoare, raționale și aplicabile cu pricepere, un timp mai îndelungat mai posedă încă puțin vânat, cu toată goana ce i-au dat-o unii din ofițerii noștri, cari din nefericire au dat răul exemplu de nesupunere la legi și nerespectare a proprietății.

Articolele din „Vie à la Champagne” vrea să ne învețe, după cum spune în introducere prin cuvinte și prin imagini :

Cum să alegi, să cumperi sau să iei cu arendă o proprietate de vânătoare, singur, sau în asociație și cum să formezi o societate de vânătoare.

Cum să-ți alegi paznicul, să-l locmești, să-l învești cu autoritatea legală, cum să-l încurajezi, pentru ca activitatea lui să-ți fie de folos.

Cum să-ți înlocmești, fără cheltueli mari, și în mod progresiv terenul de vânătoare, făcând cultura vânatului în concordanță cu exploatațiunea agricolă a proprietății.

Cum să combați inimicii vânatului printr'o pază bine organizată și prin pierderea și distrugerea păsărilor de pradă și a animalelor vătămătoare.

Cum să faci repopularea terenului cu speciile de vânat apropiate localității și cum să o întrefii prin rezerve și prinderi.

În sfârșit cum să produci și să crești vânatul pentru repopulare.

Vedem de aci, că pentru a transforma o proprietate rurală într'un teren de vânătoare, este o adevărată știință și că exploatarea lui este o întregă industrie.

A venit vremea ca și noi să ne ocupăm de această chestiune și să ne ocupăm cu toată seriozitatea de repopularea câmpiilor și pădurilor noastre.

Prin educația de toate zilele a tinerilor și mai cu seamă a acelor cari rămân după noi, a copiilor, învățându-i să respecte și să admire ceeace natura a creat cu atâtă proporție armonioasă, prin sacrificii de tot felul impuse cu stăruință, prin înfrânarea rețelilor noastre instincte de distrugere, supunându-ne și stăruind întru aplicarea cât mai strictă a legilor de ocrotire a vânatului, se poate ajunge ca în România să se înmulțească vânatul util până la proporția în care el s'ar putea ucide fără a-i periclita existența speciei.

Dreptul de a purta o pușcă pe umăr implică și

datoria de a contribui prin orice mijloc la prăsirca vânatului.

Dacă astăzi tot mai poți chellui într'un an o mie de cartușe în vânat, generației viitoare nu-i va mai rămâne decât să împușle în pălării, sport ce practica celebrul Tartarin de hazlie memorie cu alăta artă.

Uniunea Generală a Vânătorilor dela înființarea ei și-a pus toate silințele pentru a da o îndrumare civilizatoare curentului de secătuire, ce războiul nostru a lăsat să se strecoare, iar Revista Vânătorilor va duce mai departe lupta pentru atingerea scopului ce urmărește.

Coloanele ei stau deschise tuturor acelor cari judecând și simțind ca și noi, ar dori să contribue la înfrumusețarea și îmbogățirea Țării.

R.

Chestiuni tehnice și balistice

Examinarea unei puști cu alice din punct de vedere balistic.

(urmare)

III. Regularitatea dela un foc la altul.

Cu drept cuvânt se pune cel mai mare preț pe dobândirea unei mari regularități dela un foc la altul atunci când este vorba de a se taxa o armă; căci o pușcă care reprezintă la un foc un mare număr de alice nemeritoare iar la celălalt numai puține, va fi nefolositoare pentru orice întrebuințare. Oare-care oscilațiuni în numărul alicelor nemeritoare sunt bineînțelese inevitabile și-și au explicația în însăși natura tragerii cu alice; însă de a tinde spre reducerea acestei oscilațiuni la un minimum inevitabil este tocmai ținta ori-cărui fabricant de arme și de muniții. Putem totuși afirma cu tărie că printr'un foraj de precizie al țevilor, printr'o coordonare îngrijită a munițiilor cu țevile și mai ales prin întrebuințarea de cartușe individuale, adică special încărcate pentru regimul fie-cărei puști, se pot evita sau cel puțin reduce la minim atât diferențele dela un foc la altul cât și așa numitele rateuri, adică acele lovituri care dau un rezultat sub $\frac{3}{4}$ din media obișnuită.

Pentru aprecierea regularității servește diferența în alice nemeritoare dintre cea mai bună și cea mai rea lovitură la un număr de 5 focuri cel puțin.

IV. Penetrația.

Mult răspândita opinie că o armă cu o grupare bună și cu o mare viteză inițială a alicelor ar da și o penetrație mare s'a dovedit în decursul anilor că nu este în toate cazurile întemeiată.

Din potrivă s'a constatat în urma observațiilor amănunțite, că penetrația alicelor este de multe ori mai mare la viteze inițiale mici, decât s'ar putea aștepta în asemenea condițiuni.

Pentru acest motiv standul din Halensee stabilește puterea de lovire a alicelor, la toate armele pe care le încearcă, cu ajutorul așa zisului „măsurător de putere” (vezi fig. No. 3) în acelaș timp cu stabilirea numărului de alice nemeritoare, etc. iar pentru exami-

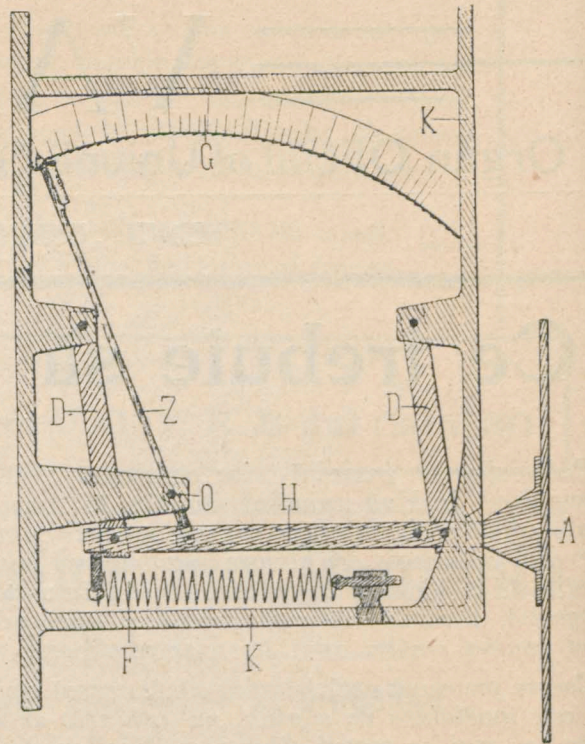

Fig. No. 3.

Măsurătorul de putere.

narea mai detaliată a penetrațiunii se întrebuințează cartoanele din așa numitul „registru de cartoane” (vezi fig. No. 4).

Măsurătorul de putere, care este pus în legătură cu discul de fer al „țintei cu cele 100 de câmpuri”, indică în metrograme puterea alicelor care izbesc în cercul A. Pentru aprecierea efectului este luat în considerație și numărul alicelor care izbesc.

De asemenea se ține seamă și de temperatura și densitatea atmosferică după cum se face încercarea vara sau iarna etc. și se notează separat.

Prin încercări comparative între registrul de cartoane și între măsurătorul de putere cât și mai ales printr'o examinare amănunțită cu ocazia stabilirii noiei „liste

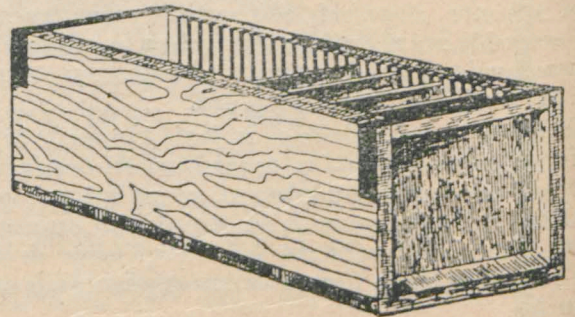

Fig. No. 4.

Registru de cartoane.

de apreciațiune” s'a dovedit preciziunea funcționării acestui aparat măsurător de putere. Bine-înțeles că mănuierea acestui aparat cere o mare precauțiune și cunoaștere a lui, din care cauză este adesea considerat de examinatori superficiali ca nefiind lipsit de orice critică.

În registrul cu cartoane se așează în mod vertical cartoane de o grosime de 0,8—0,9 mm. la o distanță de ca. 1 cm. unul de altul. Numărul acelor cartoane care au fost pătrunse de cel puțin 3 alice, servește ca

bază de apreciațiune a puterii de penetrație. După a-notimp variază și numărul cartoarelor pătrunse.

În ultimul timp se stabilește, cu ocazia încercărilor de cartușe, eficacitatea medie a fie-cărui alic în modul următor: se numără și se adună toate găurelele din cartoanele pătrunse de cele 5 focuri până la cartonul acela, care a mai fost pătruns de 15 alice și se împarte totalul alicelor nemeritoare de pe primul carton. Acest sistem a fost propus de către D-l von Burgsdorff, directorul fabricelor de pulbere Rottweil, și s'a dovedit ca foarte bun.

V. Situația centrului alicelor.

Pentru a exclude greșelile de ochire, se stabilește situația centrului cu ajutorul unei cătări de ajutor, a cărei înălțime corespunde poziției mijlocii a ochiului deasupra liniei de cătare a puștei.

În medie situația centrului alicelor fie-cărei țevi în parte nu trebuie să devieze cu mai mult de 7 jum. cm. nici în sus, nici în jos, de *punctul vizat*. Cu această ocazie nu trebuie să existe nici o deviație singură mai mare de circa 15 cm., din toate 5 loviturile.

Din încercarea ambelor țevi nu trebuie să rezulte la totalizare nici măcar deviațiuni de 7 jum. cm. dela centru spre lături sau în sus.

VI. Aprecierea finală.

Standul de încercare dela Halensee se limitează, când încearcă armele, la aceste cinci puncte descrise mai sus.

Vânătorul poate atunci — pe baza acestor încercări — să-și dea seama dacă arma corespunde *cerințelor* și *necesităților* sale, la care socoteală bine înțeles, prin faptul că arma excelează în special într-unul din puncte, de cădă numărul mare al alicelor nemeritoare, dacă această calitate nu corespunde dibăciei vânătorului, nu însemnează că trebuie să tragem concluzii defavorabile asupra utilității unei asemenea arme.

Prin faptul că „tabela de apreciere” a acestui stand este bazată pe media încercărilor a unui foarte mare număr de țevi și prin faptul că această tabelă a fost supusă acum în urmă unei noi constituiri și de oare-ce nu se dau spre încercare la Halensee de obicei decât arme mai bune, trebuie să privim rezultatele încercărilor acestui stand ca cu totul în spiritul concepției moderne de fabricațiune a puștilor și a cartușelor.

De oare-ce taxele de plată pentru încercarea oficială a unei arme la standul din Halensee sunt destul de mici, recomandăm vânătorilor noștri care-și comandă astăzi o armă în Germania (cele engleze fiind înabordable din cauza valutei) să prezintă fabricantului respectiv odată cu predarea comandei și certificatul dela Halensee, lucru la care consimte toate fabricele.

Deasemenea se poate preciza fabricantului ce anume

rezultate dorim să dea arma pe care o comandăm — după felul de întrebuintare pentru care o destinăm.

În acest scop ne vom călăuzi după următorul tablou al standului dela Halensee:

Rezultatele medii pentru puști bune în privința numărului alicelor nemeritoare și a grupării la 35 m.

10 A	Raportul dintre numărul alicelor nemeritoare și desimea lor	Alice de 3 ¹ / ₂ mm.		Alice de 2 ¹ / ₂ mm.	
		Alice nemeritoare	Câmpuri acoperite	Alice nemeritoare	Câmpuri acoperite

Calibru 12

4,09	1 : 1,0	60—66	44—49	115—125	65—68
6,13	1 : 1,5	73—80	50—55	171—183	79—83
8,17	1 : 2,0	86—93	56—61	219—237	89—92
10,21	1 : 2,5	96—100	61—63	250—262	91—93
12,26	1 : 3,0	100—104	63—65	263—271	92—94
14,30	4 : 3,5	102—105	63—65	266—274	93—94

Calibru 16

4,09	1 : 1,0	56—60	41—45	97—114	58—65
6,13	1 : 1,5	69—74	48—52	151—172	77—83
8,17	1 : 2,0	78—82	53—56	201—211	87—90
10,21	1 : 2,5	83—86	55—57	217—226	89—90
12,26	1 : 3,0	86—89	56—59	221—230	89—91
14,30	1 : 3,5	87—90	57—59	224—233	89—91

Pentru uzul vânătorului servește extrasul de mai sus din „lista de apreciațiune” a standului Halensee din anul 1915, care ne dă deslușiri asupra numărului de alice nemeritoare față de desimea lor și asupra regularității grupării. Pentru aflarea desimei spre centru se împarte numărul înmulțit cu 10 al alicelor nemeritoare din cercul A prin numărul alicelor nemeritoare din cercul E (coloana 1) și stabilim ast-fel desimea lor din coloana 2-a.

Ca un bun rezultat mediu, pentru o pușcă din punct de vedere al regularității dela un foc la altul, trebuie privită o diferență (la o serie de 5 focuri) de 15—19 la Cal. 12, cu alice de 3 jum. mm. și de 33—43 cu alice de 2 jum. mm. iar la Cal. 16 o diferență de 13—16, cu alice de 3 jum. mm. și de 31—40, cu alice de 2 jum. mm. nemeritoare între numărul cel mai mic și numărul cel mai mare al alicelor nemeritoare din coloana 3-a și a 5-a din tablou.

În ce privește penetrația trebuie să socotim ca un bun rezultat mediu pentru o pușcă; dacă pătrunde:

Cu alice de 2 ¹ / ₂ mm.	Iarna	Vara
	circa 11—13 cartoane	12—14 cartoane
„ „ „ 3 ¹ / ₂ mm.		
	circa 25—29 „	28—31 „

Cine dorește o pușcă cu țevile lise, ușoară, cu împărștierea mare, pentru tir aproape (d. ex. pentru sitari, prepelițe) să ceară proporția 1 : 1,0 — 1 : 1,5. Cine dorește o pușcă cu țevile fullchocke, mare, cu bătae cât mai lungă (pentru tir de porumbei, rațe, iepuri la sărite etc.) să ceară proporția 1 : 3,5 — 1 : 3,0. Acestea sunt puști așa zise „speciale”. Dar să fie atunci trăgător, nu glumă!...

Iar cine n'are decât o pușcă, pentru toate întrebuintările, să ție drumul din mijloc, să comande proporția 1 : 2,0 sau 1 : 2,5.

A APĂRUT ÎN BROȘURĂ:

STATUTELE

UNIUNEI GENERALE A VĂNĂTORILOR

VOTATE DE ADUNAREA GENERALĂ DIN 26 MAI 1922

Prețul unei broșuri 5 LEI

Se expediază la cerere contra cost
în mărci poștale

Chestiuni Canine

Despre comandă în materie de dresaj

Cu drept cuvânt fluerul este menit să dispară cu ocazia prezentării câinilor în concursuri de Field-Trials; este un mic instrument stricător care la vânătoare sperie vânatul și la concursuri deranjează camarazii. Nu cunosc un dresaj mai complicat și mai efemer ca cel obținut prin metoda muzicală, care substituie ordinului scurl și precis, sunetele mai mult sau mai puțin armonioase, după calitatea instrumentului sau capacitatea executanțului!

Flueromania, alături de nefastă, s'a vulgarizat mai cu seamă de când cu introducerea câinilor de chelă mare, a căror iușeală și regim, înainte chiar de a fi reglementate după principii iscusite, cereau din partea conducătorilor unor asemenea câini un mijloc de transmisiune sonor, cu pătrundere efectivă și spontană...

Din nenorocire însă, această artă fanlezistă n'a rămas circumscrisă numai în raionul special al marilor antrenori, ea a făcut adepti și în categoria micilor dresori, a amatorilor și e de natură a provoca surâsul Nimrodului ghiftului cu teorii complicate în detrimentul principiilor sănătoase.

Păziți-vă, așa dar, pe terenurile de vânătoare de vecinătatea acestor maiștrii-fluerari cari, în timp ce câinii lor vin să strice aretul câinelui d-voastră, scotălesc cu febrilitate prin zecile lor de buzunare după micul instrument ce nu-l găsesc.

Nu vă lipsiți, pe terenul de încercare, de instrumentul care, cu ochii neastâmpărați și fluerășul pe buze, întrerupe mereu chela câinelui d-voastră sau îl paralizază în acțiune. Am cunoscut în străinătate vânători de treabă care, la începutul sezonului, venind să-și scoată câinii dela dresor, soseau cu o colecție întreagă de fluere și clopoșei ca să le acordeze după acelea ale dresorului, care serviseră în imaginația lor la dresajul câinelui!...

Să nu mai insistăm asupra acestor erori.

Muzica dresorului bun, flexibilă și ascunsă, nu trebuie să se audă decât la limita extremă a neascultării, însă frânghia de reținere, această trăsătură de unire care, la distanță, comunică dorința d-voastră și întreține mereu legătura cu elevul trebuie să rămână în mâinele educatorului ca fiind un aparat cu randament progresiv și cu rezultat indiscutabil.

Dimensiunea va fi proporțională vigoarei și docilității câinelui; prea lungă, ea devine o piedică asemănătoare cu o pedeapsă; prea scurtă, ea va scăpa de sub picior locmai în momentul când prinderea ei este eficace. O curea de piele lungă de zece metri (cine nu face lux poate s'o înlocuiască cu frânghia), sub ochiul vigilent al dresorului, este suficientă pentru a asigura acea strânsă colaborare, alături de necesară în timpul perioadei de instrucție, când orice escapadă este de natură a împiedeca sau a compromite lecția.

La deblurile sale, trebuie evitat întotdeauna de a se da prea mare libertate lănarului cățel, fie din lipsă de atențiune fie din încredere exagerată; să mergem, așa dar, și să-l luăm din cotelul lui cu un aer grav și apoi, independent de rezultatul obținut în timpul lecției, să-l ducem pe novicele nostru înapoi cu vorbe bune, măcar că adesea le scoatem scrâșnind din dinți, alături suntem de enervați și de decepționați.

Să ne străduim astfel-întotdeauna, prin mijloace mărunte, să evităm și de o parte și de alta acea oscilantă comunicativă, care dă naștere ori la frică ori la ură și întârziează rezultatul alături de dorit. Acest

rezultat noi îl rezumăm într-o suleșe obținută prin reglementarea impeluozilăței sale, fixarea unei limite în chelă și siguranța în aret, care în curând se va confirma sub efectul frânghiei de reținere, suplă și extensibilă în mâna unui bun dresor. Dacă vom face în așa fel, ca fiecărei comande cu vocea să corespundă și acea smucitură din frânghie, destinată să reprime vre-o greșală, dacă, pe măsură ce progresează elevul, gestul va fi substituit ordinului verbal, în curând se va stabili între părți ceea ce profesioniștii din Apus numesc „telegrafia fără fir” și a cărei execuție atât de impecabilă a provocat adesea din partea asistenței acuzațiunea de mistificare.

Priviți la câmp lucrul executat de câinii ciobanilor care păzesc turma și care fac neîncetat aceiași manevră de pază a câmpului de păscut, nelăsând oile să treacă dincolo.

Căutăm să pătrundem cu mințea forța nevăzută care comandă și reglementează cu autoritate și măsură manevra acestor fideli auxiliari ai ciobanilor.

„Diagnosticul din ochi și din gest”, supus unui consemn pe care ereditatea îl favorizează prin instinct, rămâne opera acestor specialiști, a căror viață monotonă nu găsește altă plăcere decât tovărășia bravilor lor câini.

Sunt cunoscuți în Apus braconierii care, noaptea, chiar lângă locuința pădurarilor, apropiindu-se de parcurile împrejmuite cu rețea și pline de vânat, dau câinelui lor ordinul lăcut, însă suficient pentru că acesta să se repeadă în grabă și omorând vânatul să aporțeze astfel stăpânului lor produsul hoșiei.

Dresaj fără muzică, colaborare vinovată însă savantă, care din partea unui judecător filosof ar obține poate chiar o achitare!..

Pentru ca comanda să devie efectivă în urechea câinelui, trebuie ca ordinul să fie scurl, să aibe un efect imediat și să fie executat fără locmeală. Urechea aceea, pe care o învinuim adesea de surditate pentru a nu mărlurisi că se încăpățânează să nu asculte, are nevoie să fie făcută din ce în ce mai sensibilă, pe măsură ce progresează dresajul. Ea se va deprinde, de altfel, extrem de iute cu diferitele intonațiuni ale vocii, cu semnificația lor, și dacă, în urmă, noi prindem relațiuni mai strânse, ochiul va veni în curând să complecteze calitățile dobândite de organul auditiv, în scop de a evita ca un avertisment des repetat să fie urmat prea aproape de gestul pedepsitor.

Se poate spune că creierul câinelui se află în ochii lui și mie îmi vine să cred că, după socoteala lui, el trebuie adesea să-și zică că ar putea lipsi din limbajul nostru!..

Un autor străin povestește că în 1916 cumpărase și el un cățel de la un negustor din acia nomazi, care bat drumurile de țară, foarte răspândiți în Apus; un cățel admirabil, de o inteligență rară, arătând și raportând orice, supus și foarte curat în casă. Negustorul îl vânduse pe 25 franci!..

Însă, după patru sau cinci zile, iacă căruța negustorului că trece din nou pe dinaintea casei, iar „Grivei”, la o simplă trosnătură din bici, o ștersă frumuseț după bunul său stăpân, pentru a-și relua iarăș pe drum meseria de cățel de vânzare.

Dacă negustorul de căței a lăsat în urma lui pe unde a trecut, reputația de pungaș, nu e mai puțin adevărată, trebuie să o recunoaștem, că era un abil dresor.

C. G. A.

Vânat, Vânat, Vânat...

Cine vânează
Codri visează...

Poporul.

Ațipisem în prihod. Incetel cu incetel Morfeu mă strângea în brațele lui molatici, că m'am deșteptat în vis, pe câmpia Bărăganului. Eram cu Tănăsică, Georgescu și Arhanghelul Mihail.

Mi se părea că sunt pe miriștele dintre Fetești și Lehliu. Arhanghelul Mihail, avea vr'o 7 câini cu el, toți dresați după școala cea mai înaltă a lui *Daun* (Down!). Nu era nici o *javră* printre ei. Toți aveau sânge curat englezesc. De altfel se cunoșteau de departe, fiindcă toți erau cu părul roș și cu nasurile ridicate. Când au năpădit în miriște, par'că intrase turma de oi a lui Moș Onea Mocanul. Tănăsică, avea un câine, câine trebuie să fi fost, căci, mi se pare că l'am auzit lătrând; iar bietul Georgescu, și cu mine, ne țineam unul la dreapta și altul la stânga Arhanghelului, cu credința că se va îndura să nu ia sufletele la toate prepelețele, ce le vor scula cei 7 englezi ai lui și ne va lăsa și nouă măcar câte un puiandru.

Abia luasem poziție, când Arhanghelul sbiară odată, cât îl țin plămâni (era aproape să mă deștepte) *Daun!* Minune... Toți englezii, cad trăzniți la pământ, ca morți.

Noi, cari nu mai văzusem așa ceva, în viața noastră, ne-a trăsnet prin cap că, sărmanii câini, de frica Arhanghelului, o fi dat *Orlul popii*.

Arhanghelul, ne face sentențios cu mâna și ne spune: Băeți! acum treceți încet înaintea fie-cărui câine, cu atențiune și când o sbura sau va sări vânatul... ardeți-l. Bucuroși de cinstea care ne făcea, să ucidem și noi de la câinii lui, ne-am executat, călcând în vârful picioarelor, am început să dansăm „Tango“ ca la Vatican.

Am dansat până mi s'a muiat balamalele de sub genunchi și n'a sburat nici o ciocârlie. Ba, pardon, de la Arhanghelul, a sburat o cloșcă cu 7 pui. A ucis cloșca și puii, i-a prins cu mâna.

Tănăsică, cu scripțoriul lui, pe care'l botezase „câine românesc“ dresat cu nuiua și gârbaciul după metoda lui Costică Hingheru, ajunsese la capătul miriștei și trăsesse vr'o 10 focuri.

Aci mi se întrerupse tabloul visului și deodată mă pomenesc pe o corabie mare, mare, cu Georgescu. Ne duceam par'că în Madagascar, în țara Somalilor, așa ceva, să cumpărăm câini de vânatoare care să știe mai multe limbi, plângea cu hohot Georgescu, pe covertă, că n'a fost în stare; în țara lui, se găsească un câine și trebuie omul să alerge în lumea largă să-și aducă unul. Chiar dacă am găsit vr'o câțiva, se plângea el, mi-a fost rușine să-i cumpăr, nu că nu-s buni, dar de gura prietinelor.

Toți erau să-mi facă câinele, ba că-i javră, ba că are colac în coadă, ba că n'are sânge de epure... și mai câte d'alde astea.

Bine, d-le, câinii din China, nu sunt tot câini ca toți câinii? Că vorbesc altă limbă, că poate nu prea seamănă la păr cu ai noștri, la coadă, la bot, la nas; dar încolo nu-i tot câine?

De ce să ne batem joc de câinii noștri, că doar slavă d-lui, cu ei au mâncat atâta vânat strămoșii noștri.

Nu-ți face inimă rea, dragă Georgescule, nu vezi că suntem pe „Ocean“ și poate să-ți facă rău. Așa suntem noi vânătorii români, ne place *sportul* și *impor...* Trosc... Frrr... Stop... Corabia se ciocnise de o stâncă... m'am deșteptat în prihod.

Bătăieșii eșise în linie, vânătorii plecaser să ia masa și eu mă frecam la ochi.

M'am jurat de atunci, să nu mai fac nopți albe în ajunul vânatoarei, numai ca să scap de vise bizare.

La tablou, am găsit 4 căprioare și un cerb.

Sagasta.

CONSILIU PERMANENT AL VÂNATOAREI

Copie după Avizul cu No. 2.659 din 5/7/922

Ședința de la 5 Septembrie 1922

Se aprobă avizul dându-se autorizațiunea respectivă Inspectorilor regionali sau județeni ca să poată acorda direct astfel de permisiuni.

p. Ministru (ss) *Chirculescu.*

AVIZ

Față de multele cereri pentru a se vâna cu copoi Consiliul opinează:

- 1) A se da autorizațiuni numai la persoane perfect onorabile.
- 2) Nu se va vâna cu copoi decât în intervalul dela 15 Septembrie până la 1 Decembrie.
- 3) Nu se va vâna cerbi, căprioare și capre negre.
- 4) Porci se pot vâna pe tot timpul și numai cu câini expre pentru porci.

(ss) *N. Racolla, Nedici, D. Meșianu, General Racoviță, N. Săulescu.*

S'a rezolvat toate cererile de arendare.

BRACONAJ

Cred că nici odată zicătoarea „nevoia învață pe om”, nu a fost bine confirmată, ca în ultimul timp și anume în materie de braconaj.

În adevăr, lipsa de arme de vânatoare și de munițiuni, precum și prohibirea vânatoarei în Basarabia, a forțat pe vânătorul dela țară, din acea regiune, să caute tot felul de mijloace pentru a prinde vânatul, și după cum în toate ramurile de activitate omenească, timpul marchează progrese regulate, tot astfel și în materie de braconaj, braconierul și arta lui se perfecționează.

Voi povesti mai jos, sistemul întrebuițat de niște braconieri, pentru a face goane la epuri, fără a trage nici un foc de pușcă, și care să illustreze zicătoarea de mai sus.

Fără îndoială că la noi braconajul e încă în fașă. Braconierul nu are nevoie să întrebuițeze multă artă, pentru că vânatul nu este păzit și de multe ori își exercită meseria, fără să-și dea seama că păcătuiește. Ceeace am descoperit însă în Basarabia, denotă că braconierul român, nu înțelege să se mărginească la mijloacele rudimentare de până acum, și că sistemele întrebuițate, sunt o dovadă, că spiritul de organizație și de sistematizare, a început să le predomine.

În toate epocile și în toate colțurile lumii, s'a întrebuițat lațul pentru prinderea vânatului, fie de oamenii de știință sau de auxiliarii lor, fie de vânători. Braconierul însă l'a adoptat imediat și cu mult entuziasm.

Așa bună oară primăvara, în grâul verde, braconierul cu o coadă de sapă, face o dâră sau mai bine zis un șanțuleț în pământul moale, în care instalează lațuri de păr de cal, presară de-alungul lui boabe de meu și pătulește verdeața de-asupra lațului. Prepelita dând de meu, o raritate pentru ea în timpul primăverii, o ia de-alungul șanțului, mâncând cu poftă și trecând pe sub iarba pătuliță, atrasă de firele de meu de dincolo fatal se prinde în lațul invizibil.

Tot astfel pățește și căprioara. Iarna într'o cărare la desime, braconierul apleacă un copac tânăr și elastic de vârful căruia prinde un laț de sârmă pe care-l poartă pe spate să vie drept în cărare. Vârful copacului este susținut în jos de o pedică, care scăpată imediat ce este mișcat vârful copacului, care poartă lațul. Pe cărare, pe albul zăpezii, presară ovăz, lucernă etc., iar căprioara atrasă de asemenea bunătați, se îngrămădește singură în lațul care o prinde de gât, și o ține puternic legată de vârful copacului, care a scăpat din pedică și s'a ridicat în sus.

Toate acestea însă sunt acte izolate, care fie că nu reușesc în totdeauna, fie că se fac pe scară mică, deși contribuie la stărpirea vânatului, totuși nu produc ravagiile, pe care sistemul descoperit în jud. Bălți în regiunea Prutului, ce voi descrie mai jos, le produce. Nu știu dacă acest sistem a început a se generaliza; el este însă interesant prin stilul mare în care se desfășoară și caracterul cu adevărat distructiv pe care-l are.

Procedul este următorul: Se fac goane cu bătaiași și câini, în care însă lațul înlocuiește pe vânătorul cu armă de foc, și mijlocul este destul de eficace.

Iarna pe zăpadă în pădure și mai ales în pădurile tufari deși, iepurii își fac poteci, (hățașe), pe care circulă când intră sau ies din pădure, iar când sunt gonțiți, fug câțva timp prin desime, până dau de un hațas de acestea, pe care-l urmează aproape cu regularitate matematică. Pe o latură a pădurei, în loc de vânători cu arme de foc, braconierii instalează, sau mai bine zis împănază, toate hățașurile cu lațuri de sârmă arsă,

moale, punând în fiecare hățaș câte mai multe lațuri, ca să fie mai siguri că se va anina vre-un epure.

Odată instalați acești vânători sui generis, pe latură cealaltă, se organizează linia de bătaiași. De obicei fac bătaile cu puțini oameni, pentru că bat pădurea, de două, trei ori și cu câțiva câini, așa în cât în câteva ore reușesc să scoale și să alunge tot vânatul dintr'o parte în cealaltă a pădurei. Vă închipuiți că epurile gonit de oameni și de câini se prinde cu ușurință în laț, unde așteaptă cu destulă emoție pe braconierul, care va veni să-l libereze.

De altfel, un vânător din Bălți, un om serios și demn de toată încrederea, mi-a comunicat, că la o vânatoare organizată de societatea de acolo, unul dintre vânători, care se instalase la locul său și aștepta începerea vânatoarei (goanei), a observat pe cărare în fața lui, la un moment dat mișcând un epure, înainte însă de a trage cu arma, a observat că epurile se sbătea pe loc. Apropiindu-se atunci de epure, nu i-a fost mică surpriza, găsind drept plocon, un epure în laț.

În curând voi comunica un nou mijloc ingenios de a se braconă în Basarabia.

Murat

Proiect de emblemă pentru „Uniunea”

Proiectul de mai sus, pe care-l redăm în proporție redusă după original, este datorit picturului D. Pavlu, cunoscutul artist și pasionat vânător, unul din colaboratorii de seamă al „Revistei Vânătorilor”.

Artistul a intruchipat frumusețea și grația vânatului prin cerb, soarele simbolizând sursa educatoare, iar ramura de măsline repulsiunea pentru uciderea lașă.

Deciziunea Consiliului de Administrație nefiind încă stabilită, publicăm acest frumos proiect spre edificarea cititorilor noștri, cari se vor uni cu noi pentru a aduce mulțumiri valorosului artist.

Comitetul

Decizii Ministeriale

No. 1.

Noi Ministru, Secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor,

Având în vedere deciziunea cu No. /922 și legea p. protecția vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167/921.

Decidem:

Art. 1. — Se numesc pe ziua de August 1922 în funcțiunile de paznici publici onorifici de vânătoare domnii:

Gogu Ștefănescu paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

General Ruscescu, paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Căpitan Enescu, paznic public al vânatului pentru jud. Prahova.

Ion Raimovici, paznic public al vânatului pentru jud. Prahova.

Martinescu I. paznic public al vânatului pentru jud. Iași.

Art. 2. — Dl. Director al D-ției Vânătoarei este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la August 1922.

p. Ministru, Chirculescu.

No. 2.

Noi Ministru, Secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor,

Având în vedere deciziunea cu No. /922 și legea p. protecția vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167/921.

Decidem:

Art. 1. — Se numesc pe ziua de August 1922 în funcțiunile de paznici publici onorifici de vânătoare domnii:

Mihail Mărăscu paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Col D-tru Palada paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Col. Ion Păun paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Emil Savopol paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Nicu Mărăscu paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Nicu Kalerghy paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Const. Mărăscu paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Col. Fotache Pastra paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Maior Ernest Ciurea paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

General Dumitru Cottescu paznic public al vânatului pentru întreaga țară.

Art. 2. — Dl. Director al D-ției Vânătoarei este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la August 1922.

p. Ministru, Chirculescu.

No. 3.

Noi Ministru, Secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor,

Având în vedere deciziunea cu No. /922 și legea p. protecția vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167/921.

Decidem:

Art. 1. — Se numesc pe ziua de August 1922 în funcțiunile de paznici publici onorifici de vânătoare domnii:

R. Chefneux pentru jud. Roman.

M. Ciobanu pentru jud. Roman.

V. Vârgolici pentru jud. Roman.

I. Agarici pentru jud. Roman. *(statul vânătorilor Agari)*

P. Zarifopol pentru jud. Roman.

Art. 2. — Dl. Director al D-ției Vânătoarei este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la August 1922.

p. Ministru, Chirculescu.

No. 4.

Noi Ministru, Secretar de Stat la departamentul agriculturii și domeniilor,

Având în vedere deciziunea cu No. /922 și legea p. protecția vânatului publicată în Monitorul Oficial No. 167/921.

Decidem:

Art. 1. — Se numesc pe ziua de August 1922 în funcțiunile de paznici publici onorifici de vânătoare domnii:

Al. Băcescu pentru întreaga țară.

Octav Breiman pentru întreaga țară.

Haralamb Gheorghe pentru întreaga țară.

C. N. Ionescu pentru întreaga țară.

Velciu Alex. pentru întreaga țară.

Mironani Eug. pentru jud. Iași.

Negară Const. pentru jud. Iași.

Nicolau Gh. pentru jud. Iași.

Rotaru Ion pentru jud. Iași.

Alexandru N. Ion pentru jud. Iași.

Dogaru Bucur pentru jud. Iași.

Pietro Bett pentru jud. Iași.

Botez Nicolae pentru jud. Iași.

Stimban Iohan pentru jud. Iași.

Stoian Ștefan pentru jud. Iași.

Mangirov Victor pentru jud. Iași.

Șerban Petre pentru jud. Iași.

Balator Gh. pentru jud. Iași.

Leon A. Mariței pentru jud. Iași.

Codreanu Bonifaciu pentru jud. Iași.

Ioanid Titu pentru jud. Iași.

Nicolau Alex. pentru jud. Iași.

Gheorghiu Victor pentru jud. Iași.

Art. 2. — Dl. Director al D-ției Vânătoarei este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la August 1922.

p. Ministru, Chirculescu.

Încă o scrisoare

Primum la redacție, printre altele de acelaș gen, următoarea scrisoare:

Domnule Administrator,

Sunt într'o penibilă încurcătură: Am incredințat D-lui Scraba (pe timpul când D-sa îndeplinea încă funcțiunea de secretar general al „Uniunii”) abonamentul pe un an la revista vânătorilor, editat de societatea pe care o reprezenta D-sa atunci.

Domnul acesta a plecat însă într'o noapte de la „Uniune” cu registrele la subțioară și cu fondurile care îi erau incredințate spre manipulare.

Custode al unei noi „societăți”, (a D-sale) și — probabil cu fondurile societății, din care a fost exclus, — D-sa scoate astăzi, o nouă revistă, pe care, cu o incalificabilă lipsă de bună-cuviință mi-o trimete regulat,

cu toate că, la primul ei număr, i-am refuzat-o recomandată, arătându-i, printr'o scrisoare recomandată, părerea pe care eu o am, și despre D-sa personal și despre revista D-sale.

Incurcătura mea stă în aceasta:

Imi contați D-voastră abonamentul pe care l'am încredințat D-lui Scraba, sau mă obligați să v'i-l achit din nou?

Ori poate e nevoie să mă adresez parchetului privitor la mica operațiune bănească (care trădează sistemul) a fostului D-voastră secretar general, isgonit în împrejurările știute.

In așteptarea răspunsului D-voastră (care de bună seamă va sluji majorității cititorilor revistei D-voastră) vă rog să primiți salutările mele distinse.

D. Pavlu

profesor-pictor Vălenii de Munte

P. S. Incurcătura mea este cu atât mai penibilă, cu cât mă văd trecut în lista membrilor „societații” D-sale, în ultimul număr pe care D-l Scraba nu roșește să mi-l trimeată regulat.

Fii pe pace, stimate D-le Pavlu, în cazul D-tale sunt din nenorocire încă mulți, foarte mulți, membrii ai „Uniunii”. Nu te obligăm să plătești de două ori abonamentul, precum nu am obligat nici pe tovarășii de bună credință, și știi pentru ce? Pentru că în curând va suna ceasul când Dl. M. D. Scraba va trebui să achite până la centimă nota de plată a libertinajului făcut pe spinarea membrilor „Uniunii”.

Comitetul

Cum iudecă Străinătatea legea vânatului

Rp.

Roma, 3 Februarie 1922

INSTITUTUL INTERNAȚIONAL
DE AGRICULTURA

Secretariatul General

65.329

Exceleței Sale

D-lui Ministru al Agriculturii

București (România)

Domnule Ministru,

Am publicat în colecțiunea noastră de texte legislative ale anului 1921, Legea guvernului român pentru protecțiunea vânatului și reglementarea vânătoarei din 25 Octombrie 1921 (Monitorul Oficial No. 167/25 Oct. 1921) și am onoarea de a vă transmite aci-alăturat câte-va exemplare.

Ar fi de cel mai mare interes pentru Institut de a putea avea toate rapoartele guvernului și ale comisiunilor Parlamentare relative la această lege.

Acest material ne-ar permite de a forma o documentare completă relativă la această lege și de a procura un număr cât mai mare de informațiuni pentru organele publice ale diferitelor țări care ar putea să ni le ceară.

Primiți, vă rog, Domnule Ministru, expresiunea înaltei mele considerațiuni.

Președintele,
Ed. Pontana

Ast-fel se pronunță marele Institut Internațional de Agricultură cu sediul în Roma asupra legii noastre a vânatului, pe care mulți nechemăți dela noi o repudiază „în bloc” cu atâta ușurință. Vorba francezului: „la critique est facile, mais l'art est difficile”...

Dar mai avem și alte adrese măgulitoare pe cari marile centre din Apus ni le trimete. Le vom publica cu altă ocazie.

INFORMAȚIUNI

Pentru înlăturarea oricărei confuzii, rugăm pe cititorii revistei și pe membrii Uniunii a trimete orice corespondență sau mandate pe adresa N. RACOTTA vice-președintele U. G. a V. din R., BUCUREȘTI, B-DUL CAROL No. 30.

Lu Hațeg s'a înființat: Societatea Vânătorilor „Cerbul” compusă din 60 membri, cari și-a ales următorul consiliu de administrație:

Președinte: Inginer Otto Popovitz senator, vice președinte Lt. Col. în retragere Alexandru Băiaș, secretar Domnosiu Oniga, Casier Dr. Cornel Saum, maestru de vânătoare Samoilă Mara; membrii consilieri: Dr. Eugen Șelariu, Dr. Petre Comes, Dr. Armand Teodosie, Tocaciu Ioan senior, Mara Ladislau și Iuliu Tornaia.

Această societate a cerut afilierea la U. G. a V din România.

Corespondența

Maior I. Dăscălescu. Vă felicităm călduros pentru munca depusă la înființarea Soc. „Vulpea,” și așteptăm actul constitutiv pentru afiliere.

D. Brăilescu-Mehedinți. Am dispus a vi se expedia din nou revista pe Mai—Iunie; totuși vă rugăm să a-trageți atențiunea celor dela Oficiu.

Cucu C. V. Am dispus a vi se expedia din nou revista pe Mai, Iunie și Iulie, precum și un exemplar din legea pentru protecțiunea vânatului. Stocul de rechizite de vânat pentru moment ne este epuizat. La reprovizionare veți fi imediat anunțat.

Stănculescu C. Costul abonamentului s'a majorat pe ziua de 1 Martie a. c. dată dela care vă rugăm să ne înaintați diferența, la sediul U. G. V. R. Bulevardul Carol 30.

Sevastos Emil. Am intervenit locului în drept și vă vom ține în curent cu rezultatul obținut.

Lt. Zissu D-tru. V'am înscris printre abonații noștri și am dispus a vi se expedia revista dela No. 18—24. În aceste numere veți găsi și o parte din articolul „Donon” pe care ni-l cereți. Regretăm de a nu vă putea trimite întreg articolul de oarece prima parte a apărut anul trecut și acele numere ne lipsesc.

Totodată vă facem cunoscut că costul abonamentului este de 50 lei anual și vă rugăm a-l expedia la sediul U. G. V. R. B-dul Carol 30.

Lt. Colonel Pastia. Am dispus a vi se expedia și N-rile 23—24 pe care nu le-ați primit și totodată vă mulțumim pentru că ne-ați trimis adresa D-v. exactă, întrucât noi obținem adresele membrilor noștri cu foarte mare greutate Dl. Scraba, fostul secretar general al Uniunii, continuând să dețină registrele și scriptele U. G. V. R.

Maior Al. Marian Theodory. Abonamentele au fost achitate la adresa noastră de pe atunci și dacă n'ați primit revista cauza este desigur tot incurcătura dela Poștă, de oarece noi am trimis-o atât dvs. cât și d-lui Arapu (France). Vi s'au trimis N-rile 18—24 și sperăm că pe viitor veți primi revista regulat.

Maior Bene Anibal. Mandatul a sosit. Am reclamat la Poșta Centrală pentru felul cum se face expediția și sperăm că pe viitor să aveți revista în mod regulat.

UNIREA FACE PUTEREA

STRÂNGETI-VĂ ÎMPREJURUL „UNIUNEI“!

A APĂRUT:

OGROTIREA VANATULUI
PRIN
DISTRUGEREA DUȘMANILOR LUI

de Dr. GHEORGHE NEDICI
SE AFLĂ DE VANZARE LA MINIST. DOMENII ȘI LA TOATE LIBRĂRIILE

REVISTA VÂNĂTORILOR este unicul mijloc de comunicare al tataror vânătorilor din țară care au să-și spană ceva.

De aceea, dacă aveți ceva de câmpărat — de vândat — de schimbat — sau de pus vre-o întrebare tehnică vânătoarească adresați-vă REVISTEI VÂNĂTORILOR. Na mai aci puteți fi sigari că veți găsi pe aceia, cărora vă adresați.

E L E N

R. F. CURIONE & Co.

SOCIETATE IN COMANDITA

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPAERI DE ANIMALE SI PASARI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri,
capete, covoare, etc., etc.

Preparațiuni anatomice
ale organelor interne ale
animalelor.

S C H E L E T I

EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE

CUMPARARI ȘI VANZARI DE **BLANURI**

PREPARATIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

∴ CHASSE, CHIENS; PECHE; HIPPOLOGIE; AVICULTURE; etc. ∴

DIRECTION: 72, rue de la Concorde BRUXELLES (Belgique)

DEMANDEZ NOS SPECIMENS

PREȚUL 5 LEI NUMARUL
Prețul unui număr vechi simplu 10 Lei
dublu 20 Lei

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Cile a Vânătorilor

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

88 AUGUST 88

: 1922 :

ANUL IV

No. 26

PREȘEDINTE : N. Cosăcescu, inginer și profesor.

SECRETAR GENERAL : M. D. Scaba.

MEMBRI-CONSILIERI : I. Angelescu, fost ministru ; N. P. Arabolu, Gh. Angheliescu, D.-G. Brătianu, Colonel Toma Constantinescu, G. Combojorga, Circa Cesar, I. C. Danielescu, C. V. Deciu, Dumitrescu Romulus, Gh. Fântăneanu ; N. Pârjolescu, Căpitan C. Marinoiu, G. Maxențianu, inginer ; General I. Mihail, fost ministru ; V. Maxențianu, avocat ; Maior P. Namian, Oprescu Florian ; inginer, I. Popescu. Rădulescu M., General Șt. Ștefănescu, E. Savopol, Al. Spireanu, Aurel Velicu, Gr. Zane, avocat.

CENSORI : M. Flechtenmacher, avocat, G. I. Lungu, Lt. I. Diaconescu, V. Vasilescu-Borcea și I. Brădeanu.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Scopurile sale coprinzând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40 lei**
(Nare cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI: cei ce donează cel puțin 100 lei.
MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează 1000 lei.

Sediul: STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; numele membrilor Uniunii; numele donatorilor; lista contraveniențelor la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Abonament **50 lei** anual.

Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul: STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUCUREȘTI —

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

== pentru împăiere ==

PROPRIETAR:

IOSIF ENĂCHESCU-MUȘCEL

27, STRADA AVEVIC, 27

(prin Șoseaua Kiseleff)

— (Casa proprie. — Telefon 321) —

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se vor executa după cea mai nouă dermoplastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte zoologice necesare studiului istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

ATELIER DE ARMURARIE

ĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor Clientelei mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la *arme de vânătoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc.*, cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

Publică articole cu
subiecte pur vânătoarești

Abonament 50 lei anual

Primește anunțuri
comerciale
4.000 lei pagina anual

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor

AUGUST 1922.

Anul IV

No. 26

Director:

M. D. SCRABA

Secretarul General al Uniunii

Redactori:

Căpitan C. MARINOIU

din artilerie.

V. MAXENIANU

Avocat

Directia și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85. București

U. G. a V.

PARTEA OFICIALĂ

Către Membrii Uniunii

Consiliul de administrație al Uniunii Generale a Vânătorilor a văzut cu regret că desidența Uniunii, persistă în a crede că reprezintă societatea noastră, deși și-a adăugat în coada numelui «din România», ceea ce o depărtează de titlul oficial recunoscut prin lege, ea vânătoarească.

Procedarea de a recurge la Inalta Protecție a M. S. Regelui, a fost în totdeauna mijlocul protipendadei leneșe și vanitoase, de a se lingeși, pentru a căpăta favoruri și onoruri.

Noi rămânem ceea ce suntem și ne rezemăm pe dreptul nostru de a purta acest nume.

Camaradul nostru d-l Scraba, răspunde victorios și demn la calomniile debitate în revista ce scoate această desidență.

Este însă regretabil, ca atâția oameni de seamă, cu situații înalte în societatea românească; oameni stimați și pentru onorabilitatea lor și pentru situația lor socială, lasă să se debiteze în numele lor, calomniile așa, de care vor roși în ziua când justiția îi vor desavua; fiindcă, sfidăm pe oricine se poată susține în fața justiției, calomniile și ticăloșiile ce se scriu în revista domniilor lor.

Îi asigurăm pe toți, că dacă vor reuși se formeze o societate vânătoarească strălucită prin plutocrația și aristocrația membrilor sei, nu va reuși niciodată să formeze o societate, care se lucreze cu dragoste și spor pentru interesul tuturor, pentru că niciodată această lume aristocratică și plutocratică nu s'a ocupat de alții, mai ales de cei mici, ci numai de sine și de vanitatea lor.

De aceea, noi care stimăm pe mulți din acești membri ai Consiliului zisei Uniunii Generale a Vânătorilor din România, îi poftim se facă o nouă societate, cu un alt nume, dacă se simt harnici de așa ceva. Și căreia se-i dea organizarea restrânsă și aristocratică, care se vede din Consiliul pe care îl au; iar nouă se ne lase sarcina grea a preocupării de cei mici și mulți.

Dacă însă, vor cu orice preț, se menține numele de Uniunea Generală a Vânătorilor cu sau fără adăugire atunci este corect, să se adreseze justiției și se aștepte hotărârea ei: cine are dreptul de a purta acest nume «Uniunea Generală a Vânătorilor» și acui e «Revista Vânătorilor»? A noastră, sau a domniilor lor? Așa înțelegem noi, că e corect.

Altfel, care va fi situația domniilor lor, când justiția la care s'au adresat cu atâtea pretenții și învinuiri contra d-lui Scraba, le va răspunde că toate acestea sunt nefondate și prin urmare tot ce a afirmat prin revistă sunt calomniile?

Nu așa că pentru oameni cu mândrie pentru demnitatea lor, acest rezultat ar fi o desavuare?

De aceea sperăm că vor recunoaște situația de drept și de fapt, în care se găsesc, și vor înceta și cu pretențiile și cu calomniile.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

* * *

Persoanele cari n'au achitat abonamentul la Revistă pe 1921 și 1922 sau numai pe 1922, sunt rugate cu insistență a le trimite de urgență numai pe adresa Uniunii, strada 13 Septembrie 85, București, spre a nu se întrerupe trimiterea Revistei.

Fiecare e dator a încuraja cauza dreaptă și cinstită a democratismului.

R. V.

CALENDARUL VÂNĂTORILOR

(PE AUGUST)

Se pot vâna:

— *Prepelitele, cărsteii, porumbei, turturelele, cocoșarii, sturzii, dela 15 August.*

— *Găinele de munte, dela 15 August.*

— *Lebedele, giștele rațele, becașinele și orice vînat de baltă.*

— *Cerbii, cerbii (dama, caprioarele (țapi) numai partea masculină).*

— *Urșii, lupii, mistreții, viezuri, vulpele, dihorii, pisicele sălbatice și toate animalele stricătoare și păsările răpitoare care se pot vîna în orice timp și prin orice mijloc.*

Nu se pot vâna:

— *Cerboaicile, cerbii dama (partea femeieină) căprioarele (capre), iepurii.*

— *Dropiile și spărcacii.*

— *Găinele de munte până la 15 August.*

— *Potârnichele, Fazanii și găinele de alun.*

— *Prepelitele, cărsteii, porumbei, turturelele, cocoșarii, sturzii, etc., până la 15 August.*

— *Păsările cîntătoare nu se pot vîna, în tot cursul anului.*

R. V.

Uniunea Generală a Vânătorilor

19 Iulie 1919 — 19 Iulie 1922

Când am aflat acum vre-o trei ani de frumosul gând ce au avut vânătorii noștri, să pună bazele acestei Uniuni—eram mai vesel ca în ziua când îmi luasem diploma — și n'am pierdut un moment ca să mă înscriu și eu.

Inițierea Uniunii venea tocmai într'un moment când era nevoie mai mare de o organizare serioasă a vânătorilor în societăți, iar acestea din urmă într'o societate centrală prin care să se poată susține drepturile și nevoile noastre mai cu tărie.

Deși prima societate, se zice așa, apare la 93 în București, abia prin 904 — 905 putem spune că s'a început adevărata mișcare de organizare în societăți. Noi rămăsesem cu mult în urma altor state, iar războiul a venit să lovească în plin și puținul ce se înjghebase până atunci.

Uniunea, venea să dea un nou imbold spiritului de organizare și ceva mai mult venea să canalizeze eforturile răslețe, să îndrumeze această operă—dându-i un caracter unitar—pe calea adevăratului progres—tolositor atât vânătorilor cât și vînatului.

Faptul că își interziseseră arendarea terenurilor de vînat — garanta că va fi imparțială și dezinteresată — iar faptul că nu-și pusese în gând să procure vînat pentru membrii ei o ridica deasupra societăților obișnuite — rămânând un fel de cenaciu sufletească vînatorească, care să se ocupe cu chestiunile superioare importante, care să fie un apărător al vînatului și un bun gospodar al vînatului, rămânând în același

timp un auxiliar prețios al statului care să vegheze și asupra intereselor sale provenită din drepturi de necontestat.

Prin programul ce și-a impus, venea să remedieze atâtea alte lipsuri, tot mai simțite ca: organizarea vânătorilor în societăți frumoase, îndreptarea rasei câinilor, protecțiunea—dar mai ales înmulțirea vînatului — împuținarea, iar mai târziu stărpirea braconierilor—oameni și animale: punerea la adăpost de speculă, căci Uniunea urmărea să furnizeze și arme și accesorii de vînat de calitate indiscutabilă, și cu minimum de câștig. Acest câștig dacă s'ar fi realizat, s'ar fi întrebuițat tot spre folosul vânătorilor.

În fine prin creierea Revistei, se pune la îndemîna tuturor posibilitatea schimbului de păreri, spre a se putea îmbrățișa și remedia cât mai multe din doleanțele vânătorilor noștri și spre a asigura calea adevărată în atâtea și atâtea chestiuni.

Pentru stat — își propunea să devină un auxiliar neprețuit — și mai activ decât toate organele sale de control. Și i-ar fi fost de folos în două direcțiuni — și în senzul de a aplica și respecta legea — dar și contribuind cu necontestata sa experiență pentru îndreptarea erorilor din lege și complectarea lacunelor ce prezenta.

Căci — cine erau mai interesați decât vânătorii — ca să avem o lege bună și s'o facem să fie respectată.

La asemenea gânduri—la asemenea intențiuni—mai ales că și spiritul ce i se dăduse era prin excelență democratic, cum nu era să se adune vânătorii din toate straturile sociale? Pentru mine cel puțin — a fost o adevărată înălțare sufletească, aci în cuibul meu de munte, să urmăresc, zi de zi, cum se adunau tot mai mult oamenii de inimă, în jurul ideii sănătoase, și-mi promiteam rîzînd în barbă, că am să văd lucruri mari!

Azi când se împlinesc exact trei ani dela semnarea actului atât de promițător de vremuri mai bune — și de lucruri frumoase—să punem căciula jos și să facem o leacă de șocoteală, să vedem ce s'a putut face și unde am ajuns. Se va ierta cred — unui bătrîn dascăl de țară că — acum când copiii îi sunt pe la casele lor — în vacanță — se interesează și gîndește și la patima sa, vînatorea.

— *Que faire en un gîte, à moins que l'on ne songe ?*

S'ar părea că am ajuns într'un moment de stagnare, par'că în punct mort—oarecare discordie—mai știu și eu? Desbinare ori divergență de păreri—dacă estn—apoi nu poate fi decât principială cred—și nu mie îmi este dat să intru în discutarea ei. Se vor găsi doar capete luminate și inimi vînatorești, care să vadă că starea aceasta de lucruri ne este dăunătoare tuturor, că ne face prea mult rău, ca s'o lase încă să dăinuiască; și se vor găsi energii sufletești care să pună umărul să pornească înainte pe calea largă a democrației, care e adevăratul spirit vînatorească. Ce să mă mai amestec și eu.

Ziceam să vedem ce s'a făcut. Probabil din cauza scumpetei nu s'a putut lucra în direcțiunea arme și

câini. S'a lucrat puțin în direcțiunea munițiilor, și au fost de mare folos. Când pe piață costa kilogramul de alice 20—30 lei, se găsea la Uniune cu 6 lei. Cine a apucat să ia, are muniția cu mai puțin de jumătate din prețul pieței, dacă nu și mai ieftin.

Legătura sufletească a vânătorilor merge cred pe cale sănătoasă, judecând după marele număr de societăți afiliate, de cele din nou înjghebate, și de marele număr de membri ce văd că avem în Uniune. În această direcțiune, cred că tot mai este încă mult de lucru, pentru a uni pe toți în jurul Uniunii—singura care poate ridica glasul pentru nevoile noastre. Cu cât vom fi mai mulți și mai bine organizați, cu atât ne vom face mai ascultați.

Revista — ca organ de publicație și de discuție a fost, după cât mă pricep eu — ceva mai mult decât aveam dreptul să ne așteptăm. A făcut cel mai frumos progres și ca fond și ca formă. Cu tot momentul de slăbiciune ce l'a avut, văd că de vre-o 2—3 numere s'a revenit.

La bătrânețe, nu mi-e tolerat să-mi mai fac i'uzii, dar cred că sunt în nota realității dacă întrezăresc revista cu conținut dublu și tot mai variat. Că se pășește încet—e mai bine—dar par'că tot suntem și noi vinovați, ba că tăcem unii, ba că nu ne abonăm mai repede alții.

Diracțiunea în care însă am rămas în urma așteptărilor — e păzirea vânatului și prăsirea lui. Legea care se aștepta cu atâta nerăbdare de toți și în care se pusesse atâta nădejde, a fost pentru mine o decepție, deși s'ar înțelege că a eșit sub auspiciile unora dintre membrii Uniunii. Mă așteptam cu totul la altceva. Cum stau lucrurile nu pricep de loc: există în lege atâtea erori, care erau tratate magistral în articolele revistei. Cum de nu s'a ținut seamă de ele? Dar ce face mă mânănește, e faptul că din toată legea transpiră o atmosferă de privilegii—de protipendadă — în controversă flagrantă cu spiritul de bază al Uniunii. La un moment dat, credeam că am fost tras pe sfoară, când dete Dumnezeu să văd că s'a pus piciorul în prag. Bine s'a făcut—și gestul acesta mi-a redat încrederea—și numai datorită lui am mai rămas în Uniune. Altfel plecam.

Nu e însă de disperat — sunt greșeli multe — trebuie dresă cu răbdare și cu perseverență. Mai ales în sensul protecțiunii vânatului, stârpirea fiarelor și încurajarea societăților de vânătoare—cooperăția vânătoarească de—chestiuni care sunt complect neglijate.

Se vor drege încet, încet; văd că tot mai sunt oameni, legea e slabă și o modificare se impune.

O direcțiune în care Uniunea nu s'a manifestat încă — deși poate ar fi fost un mijloc elegant de propagandă cu o îndoită utilitate—e chestiunea popularizării titlului — prin concursuri în diferite puncte ale țării—ori chiar în București. S'ar fi atins și chestiunea bănească, care nu trebuie de loc neglijată. Uniunea ar fi realizat rețete frumoase de pe urma intrărilor. Nu știu dacă nu e cazul să atrag mai mult atențiunea Consiliului asupra acestui punct.

Cred că am trecut în revistă tot ce se putea stu-

dia, și dacă am estompat prea ușor unele puncte e că gândul meu tinde spre apropierea sufletească; sunt bătrân și viața m'a făcut să mă conving că de cât o judecată dreaptă, e mai bună o înțelegere strâmbă.

Privind trecutul — cred că ne putem păstra toate speranțele pentru un viitor tot mai frumos—care să șteargă amintirea zilei de azi. Numai gândind la ce spusei că trebuie să devină Uniunea mâine — «cred» că se va găsi energia care să calce înainte — peste patimile de un minut.

Nu trebuie uitat un minut că Uniunea trebuie să devină și mai clar punctul de legătură între noi și stat, chintezenta voinții tuturor vânătorilor și expresia vie a doleanțelor lor. Ea va fi adevăratul gospodar al vânatului, intervenind mereu pentru prăsirea și apărarea lui.

Asigurarea publicațiilor Uniunii va constitui un permanent mijloc puntea între noi, de a ne cunoaște, și de a folosi toți din experiența unuia și fiecare din noi din știința tuturor.

Ar fi de neiertat să nu ne grupăm toți în jurul Uniunii generale a Vânătorilor, strângând rândurile spre a putea da greutate vorbii noastre, spre a reprezenta ceva; dar mai ales pentru a da pildă de unire și organizare pe baze cinstitute, democratice, căci se știe că nimeni nu e mai sociabil decât vânătorul, și a da pildă încă de suflet românesc și gospodărie pricepută.

Iacă ce gândesc . . . dans mon gite.

Costea Padină
Învățător

19 Iulie 1922

Cine e necinstit?

Desidența Uniunii Generale a Vânătorilor, mă pune în neplăcuta situație, de a mă ocupa de chestia personală și de muncă ce am depus-o la înființarea și consolidarea societății „Uniunea Generală a Vânătorilor».

Prin revista No. 22/23 prin „O lămurire“ îmi impusesem se las pe fie care se aprecieze ceea ce am spus, dar mai ales *ceea ce am tăcut* și dacă mi s'ar contesta numai meritul de a fi avut cel dintâiu ideia înființării acestei societăți cum și meritul de a fi lucrat, *poate singurul*, la întărirea și organizarea acestei societăți, n'ași răspunde la nici una din afirmările și calomniile care se debitează în revista desidenței Uniunii noastre.

Se știe că în totdeauna această clasă, beneficiază de munca altora, așa a fost: *și-a însușit meritul și onorurile rezultate din munca celor harnici și obscuri*. Și apoi ce interesează Uniunea Generală a Vânătorilor, cine este creatorul și muncitorul, care i-a dat ființă?

Este un interes mai înalt, care mă face să vorbesc de persoana mea, este acel, al acestei societăți, adică al Uniunii Generale a Vânătorilor, îmbrățișată cu căldură și devotament de atâți camarazi.

Între concepția noastră și a domniilor lor este o enormă deosebire. Domniile lor urmăresc onorurile

unei societăți aristocratice, cu strălucirea persoanelor cu situații înalte în stat; noi, urmărim gruparea într-o societate prietenească a tuturor camarazilor, care nu fac deosebire între situațiile sociale: este democrația vânătorească. Și atunci este în interesul Uniunii se vedem că din punctul de vedere legal și moral, procedarea noastră și în Adunarea Generală din 27 Aprilie a. c. și după Adunarea Generală, a fost și este corectă.

De aceea cred necesar a răspunde și la toate învinuirile personale. Și acesta va fi ultimul meu răspuns.

*

a) Una din susținerile d-lor: Golesecu, Racotta, Greceanu etc. susținere făcută chiar și în fața justiției este că subsemnatul am fost inventat, spre a-i ajuta. (?!)

Mă mărginesc a da în întregime o scrisoare a d-lui General G. G. Manu — pe atunci colonel — și din care ori cine poate vedea, întru cât afirmările domniilor lor sunt sau nu întemeiate. Scrisoarea o țin la dispoziția oricui:

Iubite Domnule Golesecu,

Domnul Scraba, se va prezenta la d-ta cu un proiect de Statute pentru înființarea unei societăți generale a Vânătorilor din România. Cum acest proiect prezintă un adevărat interes pentru viitorul vânătoarei în țară, te rog a-l asculta cu toată atențiunea ce comportă și eventual a primi propunerile ce îți va face.

Personal, am promis a face parte din Consiliul de Administrație și sunt sigur că mulți din prietenii noștri vor face la fel.

Cu această ocaziune, te rog, a primi încredințarea sentimentelor mele devotate.

(ss) Colonel G. G. Manu

Din lipsă de loc, renunț a mai da aci și scrisoarea d-lui George A. Plagino la care am apelat tot ca și la d-l General Manu, a primi președenția Uniunii noastre.

De unde rezultă, cred cu prisosință, că nu eu am fost inventat. Dealtfel societățile de vânătoare precum și membrii acestei Uniuni pot arăta ori cui, cine a lucrat la consolidarea acestei societăți, fără a mai fi nevoie a mai publica și alte scrisori pe care le posed.

*

b) Uniunea și Revista fiind considerate în ultimul timp, ca proprietate personală a fostului Consiliu de Administrație, subsemnatul, ca simplul membru al acestei Uniuni, față de angajamentul luat la fondarea acestei societăți, că ori de câte ori interescele societăților de vânătoare și a vânătorilor în general, indiferent de treapta socială la care se găsesc, vor fi în joc, m'am simțit dator se desvălui mulțimei dedesubturii ce se țes și care subminau Uniunea și organul ei Revista, ceea ce am și făcut la 27 Aprilie a. c. la Adunarea Generală a Uniunii (vezi «o lămurire»).

Din acel moment o întreagă acțiune de învrăjbiere și desagregare înscenându-mi, spre rușinea d-lor, un întreg complot cu scopul de a mă discredită, înfrunțându-mă cuvinte ce numai la obor se pot întâlni.

E drept că mă așteptam dela nemulțumirii noastre la mai multă civilizație.

*

Reclamat la Direcția Poștelor că am abuzat de funcțiunea mea de Oficiant superior în acea Administrație, dând oarecare ordine subalternilor mei, relative la Uniune, cred că e suficient a spune că răspunsul Onor. Direcțiunii Generale, pe care desigur că d-l Racotta l'a văzut, a fost ceea ce trebuia să fie, că procedarea mea a fost legală și corectă, fiindcă m'am adresat ca un particular printr-o petiție ca secrete general al Uniunii. Prin urmare și această învinuire a domniilor lor cade față de un act oficial și rămâne o pură calomnie.

*

Reclamat de asemenea de trei ori la Parchetul de Ilfov, subsemnatul cu fruntea sus s'a prezentat preutulindeni, și unde un expert-contabil trebuia se stabilească netemeinicia înscenărilor și a afirmărilor din acele reclamațiuni.

Prin raportul expertului, numit de Cabinetul 7 de Instrucție nu numai că nu se stabilește vinovăția mea, după cum poate că doreau domniile lor, dar ceva și mai mult prin acel raport se constată că din punctul de vedere al profitului pentru subsemnatul, manipulareș fondurilor s'au făcut cu totul desinteresat și că timp de trei ani, de când există Uniunea, serviciile mele în folosul acestei societăți, au fost și s'au făcut cu totul gratuite și că cheltuețele de corespondență nu s'au trecut nicăiri în registre. Deasemenea cheltuețele cu cumpărări de registre, transportarea munițiilor, anunțarea membrilor de sosirea munițiilor, pungi, sfoară etc. etc. se ridică într'un an abia la cifra de 460 lei 60 bani (!) Deasemenea constată că registrele și actele din dosarul Uniunii sunt suficiente și cu îngrijire ținute.

*

Față de o asemenea situație registrele și dosarul Uniunii au fost încredințate subsemnatului și se găsesc la sediul Uniunii Str. 13 Septembrie 85, unde pot fi consultate de oricine.

De aci rezultă, că tot ce au spus domniile lor în contra mea, rămâne o pură calomnie.

Tot din acestea mai rezultă că noi reprezentăm adevărata Uniune Generală a Vânătorilor și că domniile lor sunt uzurpatorii.

*

Acum vine întrebarea cine e necinstit?

Eu am fost necinstit, care am manipulat în mod absolut gratuit averea Uniunii, timp de trei ani și am ținut registrele și piesele justificative în așa mod, că cu toată ura și veninul de care erau capabili nemulțumirii noastre, nu mi s'a putut imputa nimic?

Cu atât mai mult, acest merit este mai mare, cu cât eram sigur că nu am nici un control.

Nimeni nu se ocupa, nimeni nu se interesa, De altfel cine nu cunoaște această clasă.

*

Și acum să-mi fie permis a întreba și eu:

1) Cinstit este când cineva iscălește, fie chiar sub preeiunea și amenințările altora, acușări pe care nu le poate proba?

2) Cinstit este se vezi că dreptatea este de partea cuiva și cu toate acestea se iscălești contra lui?

3) Cinstit înșamnă, să produci un act și pe care îl desminți în urmă? Scrisoarea o țin la dispoziția oricui.

4) Cinstit este se afirmi că Uniunea este înființată de d-v. și că subsemnatul a fost inventat?

5) Cinstit este să cauți prin diferite tertipuri se uzurpi drepturile Uniunii și a noului Consiliu de Administrație al Uniunii, după Adunarea Generală din 27 Aprilie a. c. și să te cramponezi de un drept ce nu-ți aparține?

6) Cinstit este ca mulțimea, cu banul căreia a fost înființată această Uniune, se fie înlăturată sistematic de la drepturile ce le are și pe care i le dădea statutul?

7) Cinstit este se afirmi că Uniunea a fost înființată cu fondurile membrilor din Consiliu? Registrele probează că d-nii: Mihail Sutz, Anton Mocsony, Principele V. Bibescu, G. Schina, G. Nedici, Colonelul C. V. Stere etc. nici astăzi n'au achitat taxa de înscriere și cotizația reglementară conform statului; iar alții ca d-l Gr. Greceanu abia în ajunul Adunării Generale din 27 Aprilie a. c. a achitat 140 lei.

8) Cinstit este se pui se iscălească, ca făcând parte din Consiliul de Administrație persoane care n'au figurat niciodată în Consiliu: iar în pretinsa Adunare extraordinară se pui se iscălească persoane ce nu erau membri activi, și chiar nici n'au figurat vre-o dată în Uniune?

9) Cinstit este să afirmi în fața justiției că Ordinea de zi a Adunării Generale n'a fost admisă de Consiliu? oricine se poate prezenta la sediul Uniunii să o vadă iscălită de fostul Consiliu, în ședința dela 25 Februarie 1922 (procesul-verbal No. 22).

10) Cinstit este să stai în Consiliul Permanent al vânătorului, când mulțimea, care ți-a dat acest mandat, nu te mai voește?

11) Cinstit este să desminți că n'ai spus într'un Consiliu de administrație al Uniunii, că s'a aranjat și chiar Consiliul permanent al vânătorului din care faci parte a cerut ministrului ca revista se apară cu banii și sub îngrijirea ministerului de domenii?

12) Cinstit este să profiți de situația în care te găsești și sub cuvânt că organizezi toamna bătăi la sitari, să împuști iepuri, profitând de drepturile societăților?

13) Cinstit este să nu scoți la licitație terenurile așezămintelor de binefacere, rezervându-le pentru d-v. și amicii d-v. personali, privând astfel, de venituri, destul de importante, fondurile aceluia așezământ și ca consecință măbind neajunsurile suferinților?

14) Cinstit este să permiți oricărui individ se insulte prin revistă pe toți vânătorii pe atâtea persoane distinsse care găsesc că legea—jujau nu corespunde intereselor societăților și a vânătorilor în general?

15) Cinstit este să fii slugarnic și deși nu ești boier să mergi cu periuța să-i curăți, se te târăști și să trădezi cauza mare și dreaptă a democratismului? Marele public vânătoresc vă cunoaște și fiecărui în arte și la timp, vă va da ceea ce vi se cuvine
etc. . . . etc. . . . etc. . . .

*

Ca încheiere dau aci o scrisoare trimisă de un prieten al meu care a spus, încă de acum trei ani, prin această revistă (No. 3 pag. 8), cine este Scraba și care se po-

trivește perfect împrejurărilor de azi și dacă înlocuiții noștri din Uniune rețineau ceva din cele scrise poate nu îndrăzneau se atace cu atâta furie și să se compromită în așa hal:

«Îți cunosc firea: blând cu multă răbdare, stăruitor, fin și *neinduplecat acolo unde trebuie să nu cruți*».....

«Dacă nu te-ai cunoaște, te-ai sfătui să nu descurajezi dacă vei avea mici decepții, mici piedici puse de vreun oarecare, care necunoscându-te *își închipuie că ai fondat această societate cu ideea de a trage foloase materiale*, dar repet, cunoscându-te știu și prevăd spiritul și sângele rece cu care vei privi la svârcolirile sale zadarnice, spunând la cei ce te vor provoca»:

Căinii latră, caravana trece».

*

În prezent Uniunea generală a vânătorilor funcționează în mod legal, cu Consiliul ei de Administrație, cu președintele ei, care este d-l N. Cosăcescu, cu secretarul ei general care este subsemnatul și în totul conform Statutului. Ea deține scriptele, averea și proprietatea revistei; iar domniile care se intitulează Uniunea Generală a Vânătorilor din România sunt în afară de Statut, fără nici un drept nici asupra numelui pe care voesc să-l uzurpe și nici asupra revistei pe care se străduie să o scoată sub același nume.

Actele și registrele pe care Uniunea Generală a Vânătorilor le posedă și care ne-au fost încredințate tot nouă, dovedesc legalitatea și continuitatea lucrărilor ei.

M. D. Scraba

Prima problemă

cu caracter elementar, dar care nu primește soluțiuni fericite de cât prin filtrul celor șapte ani de acasă—este: să găsești calea de a rămâne urban, bine crescut chiar atunci când ataci pe cineva,

Violența gesturilor și trivialitatea expresiunilor dau măsura lipsurilor în soluțiile acestei probleme, ce se chiamă «educație».

Iată o chestiune la care ar fi trebuit să se gîndească mult d-l N. N. Tonitză (cu t și z), înainte de a fi «sarjat» „Problema cea mare» din No. 23—24 a revistei d-sale.

Nu mă miră că acest „psiholog“ (ii zic așa pentru că se aventurează și în subtilități sufletesti... cu o artă.....) a scris ce a scris; căci în definitiv putea să utilizeze trivialități și mai de rînd, de cât cele din a doua parte a elucubrațiunilor d-sale; cea ce e surprinzător, e faptul că stăpânii d-sale au tolerat scribului să-și dea poalele peste cap, într'o revistă—care nu ține de loc cred, să strice falma «Belgiei Orientului» ori alta încă.

Semidoctul care vorbește de «bicele plumbuite» din ...Anglia (!!) (bine că nu-l citește vre-un englez)—povestește de «pravila bunei cuviințe»,—ca la două rînduri să toarne un «echantillon» al distinsei sale educațiuni—al alesului d-sale vocular—dovadă grațuită a «Centrului», în care se târăște.

Pe vremea când se zicea „pravila”, cei ce vorbeau ca d sa, erau bătuti la tălpi; iar când a apărut ceia ce numește «buna cuvîntă» era mai bătrân de șapte ani, ca să-și poată apropia ceva.

Dar mai adaugă o grafă în plus: își plasează pestilențialele-i trivialități pe pagina velină portretului Majestății Sale!

Bine, dar nu s'a găsit nici un garăist, nici un lacheu, să dea țiganul jos după gardul palatului.

Vorbește... d-l N. N. Tonitza de „cleptomani cu fișe la siguranță”—bine, dar nu și dă seama că cleptomanul este d-sa, care fură din prestigiul altora? N'ar putea preciza pe cine vizează? Sau cât i s'a plătit articolul?

Dar — acestui domn îi displac problemele atât de mici, de competența d-sale... D sa voește probleme mari... mari... doar va deveni mare, mare... și a devenit... din doniță... hărdău.

Brașov

C. Alexc.

La munte

MOTTO: La vânatoarea cerbilor, cerbilor dame (lopătari), nu se poate întrebuința de cât arme cu glonț.
— Art. 35 din Lege.

Am scris anul trecut, în câteva numere consecutive, o serie de articole relative la arme și munițiuni, cu gândul de a fi de un mare folos celor mulți, celor cu mijloace modeste — majoritatea vânătorilor noștri.

Urmăream să fixez unele cunoștințe asupraarmelor, și să pun la punct unele speculațiuni, ce se fac obișnuit asupra lor; speculațiuni cu față tehnică, dar cu fond mercantil. Voiam să pun în curent pe cei ce nu știu — cu ceia ce trebuie să ceară de la o pușcă, și cu ceia ce trebuie să se aștepte de la ea, — ferindu-i astfel de speculă, de decepții, ori de accidente.

Vorbind de armele de munte, spuneam între altele că prefer armele cu țevi lisse și de glonț; (mixt ori drilling). Personal recomandăm pe cele din urmă, — din simpatie — și încercam să dovedesc terenul fals pe care se pun cei ce recomandă carabina ori expresul, scriam: «...Cu un glonț de express, ai mult mai multe șanse să scapi o căprioară, din fugă, de cât cu o pânză de chevrotine» (vezi No. 10 al Revistei).

Citind acum «Chasseur Français» No. 387 (Junie 1922) Projectiles pour gros Gibier, am satisfacția să văd cum M. Piaut-Beaurevoir cunoscutul tehnician al

Standului de la St.-Etienne, abordează aceiaș chestiune și trage aceleaș concluzii, documentându-le magistral; și tehnic și practic.

Satisfacție — numai pentru faptul că am atins just o chestiune ce urmăream: să răspândesc ideia justei realități, adevărul rezultat din calcul și din practică pentru vânătorii noștri.

În rezumat, spuneam pentru cei mulți, care nu pot să și permită luxul mai multor arme, că nu sunt dezarmați de loc cu arma obișnuită, nici în fața vânătorului mare. Că se poate face față cel puțin la fel — dacă nu mai bine — cu niște chevrotine mari sau chiar glonțe, de cât cu un glonț de carabină, aceasta și pentru vânător și pentru vânat.

Atâta tot!

Mă întreb: ce gânduri vor fi condus pe legiuitori când au ticluit artisolul 35, — contrar și tehnice și practice?

Să se fi inspirat chișotismul celor ce spuneau că adevăratul vânător nu trage la căprioare de cât cu glonț?

Să fi avut în minte silueta elegantului Schonnauer cu lunetă.

Cert e că asemenea armă, e o adevărată bijuterie, — dar câți o pot aborda? Și de unde a devenit indispensabilă? Care e avantajul ei?

Nu văd nimic.

Ca să fii vânător cu carabina, îți trebuie calități pe care nu le ating doi la mie, din vânătorii de ori unde.

Pe lângă un calm glacial, îți trebuie precizia aceia — sine qua non — ca să «precizezi glonțul».

Plasarea aceasta a glonțului contribuie cu 70% în rezultatul loviturii.

Un glonț rău plasat, cu câțiva centimetri, poate fi considerat ca pierdut. Și pentru o dovadă, pun o întrebare: Cine-și amintește de accidentul vânătorii «Trake» când s'au plasat vre-o 7—8 g'oante mari de tot într'un urs, — în intervalul cărora, Moș Martin, a avut suficient timp să atace un pădurar și un bătaiaș? Și doar era un «formidabil» 12, și un excelent vânător în față-i. (Imi lipsesc câteva numere din „Diana», ca să dau nume precise).

Pe urmă, — Dumnezeu să mă ierte — o mai fi mergând cum o fi mergând (Art. 31) pentru cerbi la pânză dar aș vrea să văd pe tatăl acestui articol,

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

CHASSE, CHIENS, PECHE, HIPPOLOGIE, AVICULTURE, etc.

DIRECTION: 1, Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DÉMANDEZ DES NOS SPECIMENS.

plasând un glonț în capra neagră, sau pusă la piatră cum și-a închipuit-o; ci astfel: cu câini la spatele ei, când trebuie să tragi ca în becațină căci trece ca fulgerul. Aproape că i-aș arunca mânușa.

Și aș ruga să fiu crezut—vorbesc și eu ca un brânzoi—diletant al carabinei—plasam și eu pe vremuri trei focuri într'un as de treflă, cu ochiul liber.

Și pe urmă—cine face sport, cine e vânător? Cel ce plasează un glonț la 80 de pași cu luneta, și pe urmă binoclează ca să găsească vânatul, ori cel ce trage cu ochiul liber?

Care face asta din pasiunea sa? Care e mai cavalier cu vânatul, lunetistul ori cellalt.

Cunosc însă sursa de inspirație. Am citit și eu o descriere în memoriile ambasadorului Garard pagina 134—unde vorbește de „Mauserul“ cu care se vânează undeva, de Zielstock și de telescop.

De altfel întreaga lege transpiră această influență, această inspirație.

Spuneam că chestiunea «plasării glonțului» e cam 70% din rezultatele loviturii, restul cad în spinarea glonțului—calibru, greutate și specia.

Efectele între un expansiv găunos, unul dum-dum, altul învelit tot în nichel, sunt de neocomparat. Ar fi interesante surprizele unui vânător care ar avea în armă un glonț învelit întreg, pe care să l plaseze într'un mistreț. La fel cel ce ar trimete un expansiv într'o capră neagră, din care n'ar mai alege mare lucru.

Rămân la credința mea, pe care cred că am dovedit-o suficient—că cea mai avantajoasă armă pentru vânătorii ce nu sunt maeștri ai glonțului—este drillingul, mixtul și în fine de sunt și cu resurse modeste—arma obișnuită cu 2 țevi. În loc de glonțul ghintuit—pot ori când trage chevrotinele, cu succes inai mare chiar de cât al Manlicherului cu distanță convenabilă. Vor un foc mai puternic? e glonțul secționat în 5, care rămâne întreg pe 20—25 metri apoi se desface.

Eu mi-am atins idealul cu drillingul meu 16; iar dedesubt un 8m/m fără fum.

Capi'an Bură

Din ale țărănilor

Era una din acele zile de toamnă târzie, în care căldura d'sperată de sfârșitul ce i-se apropie, parcă ar vrea să se răzbune. Cu toate că mă sculasem cu noaptea 'n cap și ajunseseam în mijlocul câmpului când zorii zilei zâmbesc biruitori în lupta lor cu întunericul și când ești obișnuit ca aburi de rouă să te întâmpine cu o răcoreală binefăcătoare, totuși atmosfera era greoaie și înăbușitoare. Nu mai simțeam ce-l puțin nici acele câteva clipe de trecere de la întuneric la lumină, a căror splendoare o savurezi cu nesăț și care simți că ți deșteaptă în tine o nouă viață: roua, care altă dată, te uda până la piele și îți răcoarea picioarele, când treceai prin vre-o miriște îmbrăcată, presărată cu bozii și încălciată de rugii murelor, acum nu se mai pomenea. Pământul era ars și fărâmițos ca și când tot câmpul ar fi fost semănat cu mii și mii de mușuroae de cărtițe.

Porambul cu frunzele lui galbene ca chihlibarul plecate în jos, stătea supus și umilit în fața globului de foc, care trimetea flacări arzătoare. Câmpia înecată în lumina albă a razelor de soare, lanurile de porumb galbene și posomorâte jalnica strigare a prigorilor, care săgetau atmosfera cenușie, lumina de nuanță aceia palidă caracteristică toamnei târzie, îți deșteaptă în suflet o tainică melancolie. Cerul nu avea calitatea albastrului de toamnă ci părea îmbăcsit de o ceață cenușie. Umbrele câtorva tufani răslețiti ici și colo, aruncau pe câmpia albită de lumină, pete negre ca de cerneață vărsate neregulat pe albul ei. Din când în când se zărea câte un vârtej, hăt! departe, ridicând în slava cerului cu mișcări legănate, frunzele veștede ale porumbului, împrăștiindu-le sus, sus de tot în albastru șters al oceanului de eter, ca pe bârnela unei șandramale cuprinse de vârtoarea focului și făcându-le să cadă cu învârtituri de spirală. O pace senină, nesfârșită cobora din văzduhul înfiăcărât și liniștit.

Intr'o astfel de zi și gândul și plăcerea de a vâna și a admira natura, pare că te părăsesc și căutând un a lăptos umbros, abia aștepti să se mai potolească

Articole de vânătoare la Magazinul „FACLA“

— Calea Victoriei, No. 113 —

În vederea sezonului, este cel mai bine asortat și vinde mai ieftin ca ori unde. *Invinge orice concurență* Puști noi (cu sau fără cocoșe) din cele mai renumite fabrici, pentru puține cu sau fără fum.

Tuburi de diferite calibre. *Calități superioare.*

Alice și Capsa.

Bure (de păslă, feutru, carton) *superioare.* Diferite calibre.

Genți, cartușiere, focuri pentru puști, curele, etc.

Diferite accesorii pentru încărcat cartușe și curățat armele.

□ □ Primește comenzi pentru încărcarea cartușelor cu material fin și garantat □ □

✦ ✦ ✦ Primește arme și articole de vânătoare de ocazie spre vânzare ✦ ✦ ✦

văpaia mistuitoare, pentru a-ți lua drumul către sat.

După câteva ceasuri de odihnă la umbra unui tufan gigantic, rămas diu cine știe ce pădure bătrână m'am hotărât să plec. N'aveam răbdare să mai rămân și la ce-aș mai fi rămas, îmi făceam eu socoteala: Dacă dimineța când e rostul vânatului, n'am putut face nimic, cu atât mai mult seara. Și încet, încet, am luat-o pe un drum de care, înecat de praf, parte prin praf, se stingea urmele roatelor de căruțe ca două șanțuri paralele. Aicia târându mi picioarele, mergeam prin mijlocul lor, pe urmele de copită, unde praful nu părea atât de abundent.

Căinele, mă urma cu capul plecat și cu răsufllarea ritmică, a locomotivei care sue greu o rampă lungă.

Și era mult până la sat, care ascuns după un dâmb, nu lăsa să se vadă decât acoperișul de tablă al morii, care reflectând lumina părea un alt soare căzut din cer.

Arșița nu se potolea de loc. Simțeam picăturile de apă, cum se prelingeau și picau una câte una pe marginea tâmplilor; iar bluza cu care eram îmbrăcat se udase leocă și se lipise de piele.

Sfârșit de oboseală și aproape desfigurată de atâta văpae, am intrat în crâșma lui nea Ioniță, cari în Duminica, aceia, ca niciodată era ticsită de oameni.

Am dat bună ziua tuturilor și ei s'au grăbit să-mi răspundă în cor, cu multă voce bună. Foarte respectoși câți va, s'au grăbit să se scoale, spre a-mi face loc la o măsută. M'am așezat și am cerut o băutură rece, să mi astâmpăr setea, care îmi arsese gâtul. Privirile lor mirate erau îndreptate către mine. Din când în când câte unul, șoptea ceva la urechea vecinului și iar mă privea cu acel aer mirat al săteanului nostru. Eu priveam la ei și mă gândeam la căldura de afară și la istovitoarea munoă a pământului, de a sta expus zi'e întregi sub imensul clopot de văpae; iar fețele lor arse de soare și uscate de vânturi îmi redeștepta un sentiment de compătimire, de dragoste.

Voiam să stau de vorbă cu ei, ca ascultându-le păsurile să am mulțumirea, că am cunoscut și eu o parte din durerea lor și că nu am avut numai egoismul de a mă distra câteva clipe, vânând pogoanele lor udate de sudoare. Incet și foarte timid, unul din ei se apropie de mine, căutând a intra în vorbă. Cunoșteam eu intenția unora, cari voind să ți fie pe plac, te întreținea cu subiectele vânătoarești, cu toate că ei, poate nici n'au pus mâna, pe pușcă în viața lor și nici că la atras vre'odată vânatul.

El nu știe cum să înceapă, se teme, nu îndrăsnea desigur, nu se gândea că mi-ar face plăcere să-l ascult. L'am poftit să se așeze. După puțină agitare se decise. Și începu cu o vorbă blândă:

„Ați venit în vânat pe la noi? — Da, răspunsei eu, comandai repede o drojdie pentru el. El mă opri. „Vă mulțumesc, D-le Căpitane, dar nu beau drojdie, căci când o dau pe gât îmi vine așa un rău la inimă și simț, aici într'o parte, ca o arsură. Asta mi se trage de pe urma pârdașnicilor ăia de Nemți, căci tăceam

drojdie d'asta „cladistin“ și ca să nu ne prindă, cât o făceam toată o beam.

— „Dar ce bei il întrerupsei eu curios?

— „Bere mai bine“. Și spusei să-i dea o bere. Sorbii odată cu poftă din răcoritoarea băutură, își trecu dosu mâinei, peste mustățile pline de spumă și continuă: — „Apoi a-ți nimerit bine aci la noi. Ține multe sălbăticiuni locurile ăstea. A-ți umblat mult pe semne, de sunteți numai apă? — „Da, cam mult, îi spusei eu, ciocănind paharul. După ce mai sorbi odată, începu iar cu o vorbă rară, căutând parcă să-și măsoare cuvintele. — „Vezi D-le ce e și vânatul ăsta. Așa ca uu fel de distracție. O trecere de vreme“. Da, răspunsei eu după o mică ezitare.

Când îmi aruncaii privirea împrejur, mai văzui câți-va care mă înconjurase pe nesimțite. Unul din ei, intră și el în vorbă: — „Barem, după atâta foc, făcură ți ceva?“ — „Ia, nimic zisei eu cam trist.“ — „E prea mare căldură. Apoi a-ți umblat la deal pe semne?“ Ei, se vede că nu știți bine pozița locului. La baltă să fi mers, D le Căpitane, acolo făceai vânat bun.

— „Când fuse, nea Alecule, se adresă el vecinului din stânga, alde nea Ispas, cu feciorul popii și cu doi boeri de la București“. Alaltăeri parcă, ba nu, nu, Joi; așa Joi, că taman aduceam fânul din luncă. Să fi avut ca vr'o patruzeci de rațe, lișițe și fel de fel de sălbăticiuni. El e și pușcaș bun, nea Ispas. Acuma nu mai are el inimă, de când i-a luat căinii de Bulgari, scula. Să fi văzut, D-le Căpitane, avea o armă damască «Lisofer». Piu—da ce bătae bună avea. Ți-aduci aminte, nea Alecule, și iar privi spre stânga, când eram acum un an la cules și venea un iepure speriat de câini, vijelie. El era pe drum la răsucruți, știi colo lângă puțul lui Crăciun și când i-a pus focul, i-a picat taman în capul răstavului, la alde nea Grigore Ciupitu, o destanție de 400 pași. Acum nu-l mai trage inima, i-a pierit curajul, a cumpărat de la un ostaș «demobilizat» un „focentra“ dar degeaba, uu e ca aia!

Îi întrebai pe fiecare ce bea și le dădai la toți. Unul ce stete până acum retras, cum bău paharul, sări și el. — «Am fost și eu ieri la baltă, după niscaiva pește. Da ce este de rațe, de speriat! Când s'a ridicat, așa nori de ele, negru s'a făcut. Să fi avut o armă cu mine peste douăzeci luam».

— „Cum, întrebai eu, sunt așa multe și te lasă să te apropie“. — „Cum să nu fie, D-le Căpitane, cu bulgări să dai și tot lovești una. Toți dădură din cap aprobător, înțelegându-se din ochi, ca și cum nici n'ar avea cuvinte, ca să mă poată convinge.

— „Bine, măi omule, îi zisei eu: Timpul rațelor e mai pe toamnă, atunci știu eu ca să trag pe la bălțile cu rogoz, în stoluri așa mari“. El căscă ochii mari și tulburi mă privi cu o figură mirată nesigură și cu târăgăneală în vorbă, răspunse:

— „Aa, da... toamna e rostul lor“.

Va să zică urmaii eu, acuma nu prea sunt.

El cu aceeași privire nehotărâtă răspunse scurt; „Nu“... Dar un fel de nu, apăsat și categoric, încât

îți trecea pofta să mai crezi, că ai mai putea împușca un pui de rață cel puțin.

Dar nici nu stătu mult, își făcu de treabă și dispăru.

Rămăsei cu ceilalți. Unul din ei nalt și uscățiv îmi ceru voie să se uite la pușcă. O luă, o deschise, o ciocăni cu degetul, o puse la ochi și ochi de câteva ori la dreapta, la stânga, înățtând capul ca un popândău deasupra cocoșelor. Și aruncă o privire către ceilalți, cu un aer de cunoscător și clătănind din cap zise: „Asta da. Nici nu egiștă cum s'aruncă la ochi. Și e iute la fier“. Apoi o așeză cu multă grijă aplecându-se până la pământ.

Le mai dădui să bea un rând, cîteam în ochii lor o mulțumire pe care și-o manifestă prin dese invitații. Unul din ei mai în etate, Nea Gavrilă, îi tot da zor: «Să mai poftiți și pe la noi, D-le Căpitane, când îți mai veni. Vă duc eu cu căruța mea la deal și vă port eu pe unde ține vînat. Am doi cășori, smei lui Dumnezeu.

Da, da, are cărlani buni, adăugară ceilalți, sculându-se și făcându-și de lucru unul câte unul.

La un moment, rămăsei numai cu nea Gavrilă. Mă gândii ce să mai vorbesc ca să-i fiu și eu pe plac. Adusei vorba de bucate și-i spusei: —„Ce zici, nea Gavrilă, anul acesta a vrut Dumnezeu cu noi. Am anzit că grânele au dat bine».

—«De, răspunse el, orzurile și ovăzurile, la ce să vorbim, sunt bune. Grâul și el ar fi bun, dar vezi D-ta, din cauza răceleii de ast-primăvară, vine la bob cam șiștav și măluros. Porumbul ce folos. Coceanul gros ca pe mână, nalt de nu te vezi călare, dar dacă n'a fost avut ploi la legătură, de geaba. Ștuleții mai toți sterpi și care au boabe e cum fi meu. Dar mulțumim lui Dumnezeu, la ce să zicem, e an bun.

Eu căutai să mai aduc vorba iar despre vînat, să-l mai descos și să aflu cam pe unde ar fi locuri mai bune. Ce-mi veni odată așa și-l întrebai:

—«Ascultă nea Gavrilă, dar becațe sunt pe aci. Ști pasări d'alea cu ciocul lung de stua pe la smărcuri?»

Știu cum nu, răspunse. D'alea de sughe suc de pământului. Este puzderie D-le Căpitane. E negru locul de ele. Când se așeză purcoi, ca când e grauri.

Când auzii așa ceva, mă gândii să rămân și a doua zi. Știam eu că lunca trage umezeală și poate că e ceva mai răcoare de cât la deal.

Eu, cam neîncrezător, iar îl întrebai:

„Ai văzut D-ta, așa de multe“. —«Apoi cum dar să nu văd, zise el cu gura cam jumătate, răsucindu-și o țigară. Când se ridică să-și aprindă țigara la un vecln, eu îl oprii și-i spusei: «Dar, dacă ar fi să mă duc după ele, cam pe unde zici D-ta să o iau, unde ai văzut mai multe?». Mă privi cu un aer indiferent, cu țigara lipită de bnză și după o scurtă pauză, zise cu vocea moale și târăgănată; —«Păi, de, eu știu pe unde o fi. Ce parcă eu stau de ele». Își aprinse țigara și eși pe ușă fără a se mai întoarce.

Cu toate că mai aveam câteva ore de așteptat până la plecarea trenului, mă grăbii să plătesc și o luai încet spre gară.

Locot. N. Mărculescu

Un rățoiu îndoliat

*In zorii zilei, un rățoi,
O luă în zbor peste câmpie,
Lasând în cuibul de rogoz
Pe drăgălașa lui soție.*

*Sătul de-a apei umezeală,
El se lăsa de vînt purtat
Și coboară pe o câmpie,
Să vadă cum e pe uscat*

*N'așteaptă mult și se ridică
Având o presimțire rea,
Gîndind la rața lui iubită
Care în cuib el o credea.*

*Din înălțimi ca o săgeată,
O ia spre cuibul său iubit,
Și coboară cu nerăbdare
Că pe-a lui soață, el n'a zărit.*

*Și 'noată, și 'noată prin apă
Și printre rogoz, pe cărări.
El răgușit măcăiește
S'audă ale raței chemări.*

*Nici un răspuns el nu aude,
Și cuibul lui cel mult iubit
Era pustiu, nimeni într'nsul.
Era stricat și răscolit.*

*Atunci o blîndă turturică
Văzându-l așa disperat
Îi povesti cu aceste vorbe
Necazul ce i s'a 'ntîmplat:*

*Cum ai plecat în zorii zilei
Și soața ta rămas-a acasă
Un vînatore cu'n cîine roșu
Se tot plimba prin iarba deasă.*

*În clipa 'n care l'a zărit
Rățușca ta, cea mult iubită,
Nu are minte, să nu sboare,
Să stea în cuibul ei pîtită,*

*Ci se ridică, vîntu' o poartă,
Și vînatorel o ochește.
El trage'un foc și-o nimerește
Iar cîinele i-o aduce moartă.*

*Și de atunci rățoiul jalnic,
Tot sboară prin vînt, rătăcit
Și măcăiește zi și noapte
Cu glasul lui cel răgușit.*

Gh. Fântâneanu.

Contra Braconierilor

Este cunoscut de toți că cele mai mari stricăciuni le aduc vânatului, animalele, nu oamenii; de aceea și eu mă voi ocupa de distrugerea lor — lăsând pe oameni în seama legilor — și a păzitorilor de vânat.

Vânătorile pentru stârpirea animalelor stricătoare n'au dat și nu vor da niciodată tot ce se așteaptă de la ele, pentru că vulpea, lupul, etc. sunt tocmai animalele care nu se lasă împușcate cu una cu două.

S'a căutat atunci să se găsească un auxiliar, în otrăvă, și rezultatele au fost foarte bune în alte țări.

Și la noi s'au făcut încercări izolate pe ici, pe colo, ca să se stârpească din fiare—cu diverse mijloace,—dar rezultatele au fost slabe, sau cu totul locale.

Cauza acestui eșec a fost neglijența; de unde în alte state s'au făcut studii și încercări minuțioase, reglementându-se mijloacele dovedite bune — la noi nu s'a prea făcut nimic în direcția aceasta.

Încercările acestea izolate de la noi—au pornit de la convingerea individuală că pușca nu este suficientă în fața atâtor fiare stricătoare, care fac adevărate ravagii la noi în țară. Ce să mai vorbim de paguba ce face vânatului când zilnic citim pagubele aduse vitelor și păsărilor domestice—ba iarna sunt foarte dese cazurile, când și oamenii sunt atacați de lupi.

La prima privire — când auzi de otrăvire — pare că se simte o repulsiune — ca de o faptă nelocală. Să nu se uite însă toată șiretenia acestui soi de braconieri, nici pagubele ce fac—și să se știe că în țările cu civilizație destul de veche se întrebunțează de mult otrava, — și cu suficient succes.

Rezultatele obținute aiurea, mă fac să cred că expunând mai jos un mod de procedare — voi reuși să conving de folosința lui—și poate că voi avea șansa ca să văd și la noi în țară o mișcare în acest sens. Este un sport foarte plăcut—poate deveni chiar rentabil,—și are avantajul că ne mai poate da de lucru în timpul sezonului mort.

Voi descrie cum se procedează la distrugerea vulpilor prin «nade otrăvite».

Se utilizează tot felul de animale domestice moarte, vrăbii sau ciori împușcate, resturi (intestine) de vânat, etc., care se vor otrăvi.

Pentru otrăvire, se introduce în stomah, ori se fac incizii în carne cu un cuțit (ca pentru împănat) în care se pune «stricină» 6-8 centigrame, căutând a se strânge inciziile pentru ca otrava să nu iese afară ori să fie spălată de ploi.

Un astfel de corp otrăvit îl fixăm cu un țărș într'o groapă, și îl astupăm ușor cu vre-o piatră, ori vre-o brazdă, spre a nu putea fi fărât din loc.

Locul unde s'a pus această nadă, trebuie ales mai departe de localități spre a nu fi frecventat de câini sau paseri.

Un alt metod și mai bun e următorul: Se ia o pisică ucisă, se jupoae bine și se frige, apoi se otrăvește și se îmbracă din nou cu pielea sa.

Se face un fel de groapă în pământ, se fixează mortăciunea acolo și se acopere ușor cu brazde, sau vre-o piatră, tot departe de localități. De la această nadă și până la o depărtare de 100 — 200 de metri se vor țări pe teren în diferite direcțiuni, plămâni și intestine de iepure—pentru a da urmă de nada pusă și a atrage mai ușor vulpile. Fatal, cumătra, venind pe miros se va lega de pisica preparată, și de care nu se leagă nici un animal domestic. Se pot utiliza pentru urmă și măruntae friple în untură.

Cu atât mai multe șanse de reușită vom avea, cu cât urmele vor fi mai bine făcute—și făcute cu resturi de iepure,—din care să se asvârle bucăți din loc în loc.

Nimic nu împiedecă ca printre acestea să fie și unele otrăvite, avem mai multe șanse. Trebuie să se țină socoteală de cele otrăvite și să se însemne locul, spre a fi verificate a doua zi, și când se găsesc lipsă să se caute vânatul.

Pentru a se șterge mirosul urmelor de om, se poate arunca saramură, ori să se țărșească vânat.

Acest procedeu l'am încercat cu cel mai mare succes la vulpi. Dintr'o singură pisică au căzut în 3 zile și două nopți 4 vulpi.

E de notat că vulpea și dihorul, sunt cei mai rezistenți la otrăvă și de multe ori se duc până la 7-800 de metri de locul unde au înghițit otrava—până să moară. Cu cât otrava își mărește efectul, cu atât mersul e mai neregulat, mai în zig-zag, afară de ultimii 50-60 de pași, cari sunt în linie dreaptă.

Pentru căutarea lor, când se constată că lipsește din nadă, se iau 2-3 oameni cu care se caută locurile învecinate.

Se poate întâmpla uneori ca vulpea să vomiteze otrava—totuși ajunge o parte cât de mică pentru ca să-și facă efectul.

Am avut ocazia să văd 35 de victime care mușcaseră dintr'un corb.

În aceste pntine rânduri—am voit să arăt ceia ce eu am făcut fără prea multă cheltuială—o pisică și 10 prame de stricină.

Rezultate cu totul frumoase se obțin prin acest procedeu în Germania și în vechea Austro Ungarie—unde statul încurajează stârpirea animalelor stricătoare vulpi, lupi, etc.—care la noi sunt atât de numeroase.

Horia Bucovineanu
publicist

Notă. — Publicăm articolul colaboratorului nostru, făcând însă toate rezervele asupra prudentei ce trebuie pusă în mână unei otrăvi atât de puternice. În altă ordine de idei, credem că și în prepararea acestor nade mai sunt oare care precauțiuni de luat, pentru că e știut cât de șireată e „cumătra”. — La iarnă vom reveni asupra acestei chestiuni.

Redactor

PERLE LITERARE

IMPRESII

de D-r. Gh. Nedici

Inspector General al Vânătorului

Autorul legii pentru ocrotirea vânatului

Vice-președintele Uniunii-uzurpătoare, etc., etc.

Pe vârful Carpaților, strălucește acum coroane de zăpadă.

*

Arbori, tufele sunt încărcate de țurțuri de ghiță, înpodobit parcă mâni nevăzute-le ar fi cu gingășie (?)

*

Numai pițigoi croncănesc crengile acoperite de țurțuri și sar din ram în ram căutând hrană.

*

După 3 ore obositoare, ajung în fine la marea stână «Peatra arsă», unde de atâtea ori am visat cu ochii deschiși... și visez și azi. (N. R. Se poate).

*

Se întunecase deja.... Arma se descărcă.... Ajungând la locul știut câți-va stropi de sânge îmi arată, că a fost lovit în inimă a) și plămâni. Ești al meu mă gândii.

Privesc prin ochian b) și la o distanță de 40 de pași observ un râs puternic c) cum își da ultima suflare. Încă o mișcare și totul s'a sfârșit.

(N. R. a) Și n'a murit!!

b) Se mai vede d-le Nedici.

c) Probabil era cineva ascuns după un pom și te vedea ce faci și nu și-a putut ține râsul?)

Dar cu legea, că nu dă voie se vânez după asfințitul soarelui, ce faci? Ori ești scutit și de aceasta, în calitate de Inspector General al vânatului.

R.

Din lac în puț

Aproape începusem să mă obișnuiesc cu vitregia noiei legi de vânătoare; aproape mă hotărâsem să tac, zicându-mi: treacă și asta, voi face cum oi putea ce să-mi mai bat capul.... Când aerul de zei ofuscăți ce-l iau părinții noiei legi—că am căzut în extaz în fața ei; că nu le-am primit odrasla cu destule masalale și focuri bengale—mă hotărâsc să supăr pe bietul redactor cu corecturile—iar pe cititori cu ci-călelele mele.

Și doar de felul meu sunt «un sentimental»—nu mai pot spune și «june»—și de aceia mă închin în fața sentimentelor s menilor mei, mai ales cele maternelle.

Nimic nu mă dispune mai mult în orașul acesta, decât promenada între 10 și 12 când zeci de mame își coc pruncii la soare, plimbându-i în cărucioare multicolore și se firitisesc reciproc.

Pricep și eu—și cum să nu pricep—că pentru unii părinți cu nițică inimă, progenitura îi apare ca «un geniu în fașe, ca un făt frumos»...

Dar ceiace găsec lipsit de gust e supărarea sa

dacă în calitate de medic—ori simplu spectator, aș fi în măsură să constat că făt frumosul e un hidrocefal—un rahitic. De ce să se supere, a făcut—dragă doamne—ce a putut.

Aceasta nu o vorbesc pentru legea vânătorii—dar zic și eu așa—ca omul—îmi spun firea.

Dar pentru că veni vorba, rog să mi se ierte, o mică nedumerire.

— Ce-or fi urmărit. Ce principii i-or fi împins la facerea noiei legi?

Caut și eu ziua namiaza mare, cu lumânarea aprinsă. Nimic.

Găsec însă ceva nostim, în expunerea de motive a proiectului—nostim—vorba vine, ași putea spune ceva mai dur, însă prefer gluma. Iată ce spune raportorul, ori autorul, nu țin bine minte:

1) Pe lângă o cultivare rațională a vânatului, atât de folositoare din punct de vedere economic, statul și comunele «ar» încasa milioane de lei pentru permisele de vânat.

Asta e o perlă, acum alta:

2) După părerea celor mai buni experți România are locul cel mai potrivit pentru cultivarea rațională a vânatului.

— Iar cultivarea rațională, altă perlă.

S'o ascultăm și pe a treia:

3) Legea de față conține cele mai bune dispozițiuni, «care în alte state» s'au dovedit cele mai bune pentru ridicarea vânatului ca «factor al economiei naționale».

Mă opresc aci!

Punctul întâiu ar prezenta deci pete de idei economice, fiscale în primul rând, apoi norme de cultivare a vânatului.

Adică autorii legii cred că au tranșat chestiunea—fără grije de eșec,—punând permisul 100 lei; copoiul cu ogarul (care se potrivesc ca scripca cu iepurele) 200 lei, prepelicarul 50 lei, pușca nu știu cât etc. etc. și mai ales etc.

Și pentru asta—dragă doamne—era nevoie să fie ober doktori și financiari cumpliti. La noi înmulțirea se învață în clasele primare, dâșii n'au făcut decât să înmulțească vechile taxe, atâta tot.

Dacă soluția ar fi chiar atât de simplă, n'aveau de cât să lase vechia lege, modificând articolul respectiv.

Au uitat un lucru: dacă anul trecut s'au vândut circa 80.000 permise a 15 lei, anul acesta și mai ales în anii următori, nu se vor vinde poate nici 10.000 a 100 lei. Suma e aceeași, dar braconierii au crescut în număr de 60% și forțați de lege. Factorul principal e blagoslovitul de Dumnezeu «n'am» și de unde nu e, nici Tatăl ceresc nu cere.

Dacă statul ar încasa în adevăr după ceva, ar fi după urma «vânatului» nu a permiselor. Ori dacă cartela pentru vânat e «permisul» atunci o regulă elementară, aș numi-o «bun simț» (nu fac aluzie la nici un Medic) ar spune că această cartelă-permis trebuie să fie ieftină ca să se poată vinde mult.

(Va urma.)

Ion Ceahlău

INSEMNĂRI

Soc. «Vulpea» din Soroca s'a afiliat la Uniune. Comitetul de Direcțiune îi aduce mulțumiri. Consiliul de administrație se compune din următoarele persoane:

Maior Ion Dăscălescu, Porfirie Neamțu, Ștefan Marcoci, Nicolae Grija, Timofti Baculea, Aurel Stefanelli avocat, Titus Dașchevici, Olimpie Odobetcht, Florian Pivacovschi.

* * *

Soc. «Cerbul» din Azuga afiliindu-se la Uniune a donat suma de 90 lei. Comitetul de Direcție îi aduce mulțumiri.

* * *

Comitetul de Direcție al Uniunii se simte plăcut obligat a mulțumi tuturor persoanelor care au binevoit a ajuta cauza cinstită și dreaptă a democratismului, colectând membri pentru Uniune și abonați pentru revistă.

* * *

Soc. Vânătorilor din Roman afiliindu-se la Uniune, Comitetul de Direcție se simte plăcut obligat a mulțumi tuturor membrilor precum și d-lui N. Turcanovici, președintele societății pentru donațiunea de 290 lei făcută Uniunii noastre.

* * *

Suntem informați că Direcția Vânătorului din Ministerul de Domenii cere tuturor Societăților de Vânătoare se introducă în Statut că în caz de lichidare sau desființare a societății, toate fondurile societății se treacă la fondul de vânat din Ministerul de Domenii.

Mai multe Societăți, ne roagă se întrebăm: Care este scopul acestei condițiuni și dacă e legal?

* * *

Rugăm Direcția Vânătorului din Ministerul de Domenii să intervină a se impune șefilor de ocoale silvice se scoată la licitație pădurile, conform noiei legi de vânătoare.

Ni se aduce la cunoștință că sunt ocoale silvice care nu voesc a le arenda. Care este motivul de nu se respectă legca?

* * *

Cercul Vânătorilor din București, hotărând a ține un Congres General Vânătoresc la 3 și 4 Septembrie a. c., toți vânătorii sunt datori a veni în număr cât de mare, la ordinea zilei fiind chestiuni foarte importante. Obținându-se și o reducere pe C. F. R. de 75 %, doritorii se pot adresa Cercului, Calea Victoriei 61, București sau la sediul Uniunii str. 13 Septembrie No. 85, București.

ERATA

„La Rațe” publicată în Revista No. 25, pag. 10 rândul 3 din coloana din stânga, înlocuindu-se de becafe și duble prin cu becafe și duble (adică pe lângă rațe, mai aveam și becafe și duble).

CORESPONDENȚA CU PROVINCIA

C. I., Craiova. — Sunt multe de zis. Trimite-le și le vine rândul. Nu cruțăm pe nimeni. Fierul roș prețutindeni. Informațiuni de acestea ne trebuiesc.

N. P., Huși. — Au încercat dacă se poate. Vezi ce scrie d-l Scraba în «Cine-î necinstit». Se vor publica și alte noutăți senzaționale. Răbdare.

C. Timofti, Vaslui. — Vom întoarce pe față și stamba, din acea localitate. Pune-ne în curent. Dă-ne numele adevărat și date precise.

N. Pop, Craiova. — Diferența de 85 lei, nu e legală. Un camarad al nostru este hotărât a acționa în judecată Ministerul, pentru restituirea sumei și sunem siguri că va câștiga.

C. V., Craiova. — În cazul când președintele întârzie, cereți cu petiție în regulă, semnată de mai mulți membri ai Societății D-v. o convocare extraordinară. E dator să facă acea convocare. Ar trebui cât mai mulți reprezentanți să vie la Congres. Reprezentanți ar trebui trimise persoane ce nu fac politică, spre a judeca fără patimă chestiunile.

MICA PUBLICITATE

— **Sterl Gordon.** Vând căței de două luni. Rasă absolut curată. Foarte frumoși. Adresa: Reiner, Aleea Grand 14, București.

— **Braci.** Vând căței de două luni. Foarte frumoși. Adresa: Gh. Lungu, str. Arcului 15, București.

— **Vând** cățea pointeră. Sânge curat. Dresată complet și pușcă „Hamerless” marca Steier. Țevile Krupp 3 inele, calibrul 12 demi și choke plin. Prețul 6000 lei.

Adresa: G. Rizescu, Doamnei 26, Craiova.

— **Vând Pointeră**, vârstă 10 luni. Aporțează pe uscat și din apă. Scoasă puțin la câmp.

Settera (roș). Vârsta 2 ani, dresată. Aporțează. Pontează. Adresa: Marcea, str. St. Negulescu No. 9, Floreasca, București.

— **Vând** brach dresat. Adresa la Administrația revistei, 13 Septembrie No. 85, București.

— **Tuburi** calibrul 12, 16 și 20, o mică cantitate, adresați-vă la Uniune, 13 Septembrie 85.

— **Câine** Pointer, bine dresat, de vânzare. Adresa la Administrația Revistei, 13 Septembrie 85, București.

PUBLICAȚIUNI

Arendări de terenuri

Teritoriile de vânat ale comunei Lăzarea (jud. Ciuc) hotarul I și II se vor da în arendă pe termen de trei ani, prin licitație publică, care se va ține în comuna Lăzarea la Casa comunală, la 22 Septembrie a. c. ora 10 a. m.

Prețul de strigare p. hot. I Lei 100 și p. hot. II Lei 50.

Condițiunile se pot vedea la cancelaria notariatul comunal, în orele oficiale.

No. 1126/922

Primăria comunei Lăzarea jud. Ciuc

MEMBRII UNIUNEI

Publicarea alfabetică a membrilor Uniunii până la 1 Iulie 1922 și pe care-i rugăm a ne comunica nepotrivirile.

NUMELE PRONUMELE ȘI DOMICILIUL	1921			1922			NUMELE PRONUMELE ȘI DOMICILIUL	1921			1922		
	TAXA	DONAȚIUNI	REVISTA	TAXA	DONAȚIUNI	REVISTA		TAXA	DONAȚIUNI	REVISTA	TAXA	DONAȚIUNI	REVISTA
Râmniceanu Nic, Galați	40	—	30	—	—	—	Tache Sararu, Vâlcea	40	—	—	—	—	—
Engen Rusu Nepos, Bistrița Năsăud	40	—	—	—	—	—	Gh. C. Surdulescu, T.-Severin	40	—	30	—	—	—
N. Ribalschi, Iași	40	—	—	—	—	—	Petre Stănescu, Dolj	40	—	—	—	—	—
D. Ralet, Iași	40	—	30	—	—	—	Marius Seciureanu, Basarabia	40	—	—	—	—	—
Petre Rusovici, Iași	40	—	30	—	—	—	Tică Ștefănescu, R.-Vâlcea	40	—	—	—	—	—
N. E. Rusu, Transilvania	10	—	—	—	—	—	A. Sabo, Putna	40	20	30	—	—	—
Carol Riske, București	40	—	—	—	50	—	G. M. Șandru, Muscel	40	20	—	—	—	—
C. D. Rădulescu, Caracal	40	—	—	—	—	—	Cercul „Șoimul“, Bălți	—	40	—	—	70	—
Rudolf Richter, Prahova	—	—	—	40	100	50	„Șoimul Putnei“, Focșani	—	30	—	—	—	—
Șt. Șendrea, București	10	600	30	—	—	—	Anibal Stoenescu, București	40	40	—	—	—	—
Scraba Mihail, București	10	200	30	—	50	—	Miron Ștefan, Sibiu	40	—	—	—	—	—
Colonel Eug. Șendrea, Târgoviște	10	—	30	—	—	—	Gr. Slavu, București	40	100	50	—	—	—
Virgil Spălățelu, Silistra	10	60	30	—	—	—	Petre G. Strâmbeanu, Caracal	40	—	30	—	—	—
Ludovic Spreitzer, București	10	100	30	—	—	—	I. Scărlățescu, Cămpina	40	—	50	—	—	—
Carol Sechi, Călarăși	10	—	—	—	—	—	„Sportul“, Alexandria	—	40	—	—	50	—
N. Schina, București	10	400	30	—	—	—	„Șoimul“, Calafat	—	240	—	—	—	—
Dr. L. Skupiewski, București	10	300	—	—	—	—	Șt. Săvulescu, Ploesti	40	—	—	—	—	—
D. Stavrescu, Ploesti	10	—	30	—	—	—	Stoica Matei, Pitești	40	—	30	—	—	—
Const. St. Stănescu, Cămpina	10	70	30	—	30	—	Soc. „Vânătorii Rădăuți“, Bucovina	—	—	—	—	90	—
Dr. Fl. Sărățeanu, București	10	—	—	—	—	—	Emil de Silbernaghel, Saschiz	40	—	—	—	—	—
General Savopol, Craiova	10	—	—	—	—	—	Soc. „Vânătorii Târnoa mică, Transilv.	—	40	—	—	—	—
Căpit. C. Slavișescu, Basarabia	10	—	—	—	—	—	N. Seulescu, București	40	—	30	—	—	—
N. Spirianu, București	10	—	—	—	—	—	Sam. Scdöppoer, Transilvania	40	—	30	—	—	40
Achile Sanget, Strehia	10	—	—	—	—	—	Fred. Schlöser, Transilvania	40	—	30	—	—	—
Oscar Stati, Piatra-Neamț	10	—	30	—	50	—	Soc. „Vânătorilor Români“, Blaj	—	200	—	—	—	—
C. D. Săvulescu, Craiova	10	200	—	—	—	—	C. Stănculescu, Vâlcea	40	—	—	—	—	—
Al. Ștefanopol, Vâlcea	10	—	—	—	—	—	Spiro Stilo, Brăila	40	—	30	—	—	50
George Stănescu, Constanța	10	—	—	—	—	—	Șt. Saftoiu, Brăila	40	—	30	—	—	—
Alex. Șerbănescu, Mizil	10	200	—	—	—	—	Soc. „Vânătorii Ibășfălău“, Târnoa Mică	—	170	—	—	20	—
Smiganowsky, București	10	—	—	—	—	—	Soc. „Vânătorii Nepos“, Bistrița Năsăud	—	70	—	—	—	—
Sosnowsky, București	10	—	—	—	—	—	Soc. „Vânătorii Suceava“, Fălțiceni	—	70	—	—	—	—
Silaghi Coriolan, București	10	—	—	—	—	—	Soc. „Vânătorii Romani“ din Cluj și Jur.	—	—	—	—	—	—
C. Seciureanu, Bărlad	10	—	30	—	20	—	Francisc Schil, Caransebeș Banat	—	—	—	40	—	—
C. Scutașu, R.-Vâlcea	10	10	—	—	—	—	Petru Stan, Caransebeș Banat	—	—	—	40	—	—
G. Stoenescu, R.-Vâlcea	10	—	—	—	—	—	Wilh Svoboda, Caransebeș nouă	—	—	—	40	—	—
Const. Savescu, R.-Vâlcea	10	—	30	—	—	—	„Șoimul“ com. Plenița Dolj	—	—	—	—	—	—
V. G. Sandulian, Craiova	10	—	—	—	—	—	Soc. Vânătorilor, Cerna-Vodă	—	—	—	—	50	—
Em. Sevastos, Craiova	10	—	—	—	—	—	„Șoimul“ Soc. Vânătorii, Plenița Dolj	—	—	—	—	40	—
Carol Sechi, Craiova	10	—	—	—	—	—	Victor Ștefan, Maramureș	—	—	—	—	40	100
Ei. A. Ștefanopol, g. Periș	10	—	—	—	—	—	P. Skumrud, Galați	—	—	—	40	100	—
Aurel Stănescu, București	10	100	30	—	—	—	Tudor D. Filip, Tariceni Prahova	10	—	—	—	—	—
E. Spiratos, Galați	10	10	—	—	—	—	Max. Tonolla, București	10	100	30	—	—	—
D. Șbenghe, T.-Severin	10	—	—	—	—	—	George Tibacu, Of. Constanța	10	—	—	—	—	—
Leon Sabetay, T.-Severin	10	—	—	—	—	—	Sadi Tack, București	10	—	—	—	—	—
Jaques Sabetay, T.-Severin	10	—	—	—	—	—	P. C. Teodorescu, Mehedinți	10	—	30	—	—	—
Paul Spreer, Cămpina	10	—	30	—	—	—	S. Lt. Tenov Nic., Focșani	10	—	30	—	—	—
C. Stanian, Pitești	10	—	—	—	—	—	Șt. Teodorescu, București	10	—	—	—	—	—
P. Seltea, Argeș	10	—	—	—	—	—	Alex. Timotin, gara Tighina	10	—	30	—	—	—
C. Sgibartz, București	10	100	—	—	—	—	Nic. Timotin, sub-loct. Oradea-Mare	10	—	—	—	—	—
Major Em. Stoja, București	10	100	—	—	—	—	C. Țiuleanu, T. Severin	10	—	—	—	—	—
George M. Serioșteanu, București	0	—	—	—	—	—	Ionel Tintorescu, T. Severin	10	—	—	—	—	—
C. Sorescu, R.-Vâlcea	10	30	—	—	—	—	Emil Trepteanu, Pitești	10	—	—	—	—	—
R. O. Simian, R.-Vâlcea	10	50	—	—	—	—	Gh. Teodorescu, „	10	—	—	—	—	—
Alecu Săvoiu, Craiova	10	—	—	—	—	—	Fr. Trășnea, București	10	100	—	—	—	—
D. Soreanu, Hotin	10	—	—	—	—	—	Francisc Tracor, București	10	—	—	—	—	—
Alex. Gr. Suțu, Buftea	10	40	30	—	—	—	Lt. Alex. M. Țzoni, Sibiu	40	—	30	—	—	—
N. Stroici, Iași	40	—	30	—	—	—	Anastasiu C. Tahulas, Calafat	40	—	30	—	—	—
Lache Știfichi, Calafat	40	—	—	—	—	—	G. Teodorescu, București	40	20	30	—	—	—
G. M. Stănoiu, Calafat	40	—	—	—	—	—	A. Tatusescu, Galați	40	100	—	—	—	—
I. Stamatescu, Dolj	40	—	—	—	—	—	Tiberiu Teodorescu, București	40	—	—	—	—	—
Savin G. Nicolae, Muscel	40	—	—	—	—	—	Ioan Tipoaia, Botoșani	40	—	50	—	—	—
Lt. Șerbănescu, Brăila	40	10	30	—	—	—	Gh. Trifan, Brăila	40	—	—	—	—	—
Radu Sărbescu, Buzău	40	10	30	—	—	—	Petre Teculescu, Dolj	40	—	—	—	—	—
Rodolfo Sonvila, București	40	—	—	—	—	—	Amelio Traina, Brăila	40	20	—	—	—	—
Gr. Șăbescu, Calafat	40	—	—	—	—	—	Alex. Teodorescu, Ploesti	40	—	—	—	—	—
M. F. Stănoiu, Calafat	40	—	—	—	—	—	Paul I. Teodoru, Urziceni	40	—	30	—	—	20
C. Schöbert, Galați	40	100	30	—	50	—	Taraza Petre, București	40	—	—	—	—	—
I. Șerbănescu V., Torontal	40	—	30	—	—	—	Lt. D. Tomescu, Orșova	40	—	30	—	—	—
Gh. G. Sararu, Vâlcea	40	—	—	—	—	50	Nedeia Teodorescu, Teleorman	40	—	—	—	—	—
Zoe Simpson, București	40	—	—	—	—	—	Medic col. A. F. Tamas, Transilvania	40	10	30	—	—	20
Filip Simpson, București	40	—	—	—	—	—	Gherarim Toleatto, Galați	40	—	30	—	—	—
Const. A. Stoianovici, București	40	60	30	—	—	—	M. M. Turburi, Bărlad	40	—	30	—	—	50
N. I. Stoian, Dolj	40	—	—	—	—	—	Căp. Ioachim Timara, Brăila	4	—	30	—	—	—
G. Ștefanovici, Calafat	40	—	—	—	—	—	Stanciu Trifon, Constanța	40	—	30	—	—	40
Petre G. Stoenescu, Calafat	40	—	—	—	—	—	D. Teodosiu, București	40	—	—	—	—	—
Fred. Schmidt, București	40	—	—	—	—	—	Gr. Tatcivici, Galați	—	—	—	40	100	—

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR
STR. 13 SEPTEMBRIE, 85. — BUCUREȘTI

Domniei-Sate

Domnului

— 5 LEI —

ELEN

R. F. CURIONE & Co.

— SOCIETATE ÎN COMANDITĂ —

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPĂERI DE ANIMALE ȘI PASĂRI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri
capete, covoare, etc, etc

Preparațiuni anatomice
ale organelor interne ale
animalelor.

— SCHELETI —

— EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE —

Cumpărări și vânzări de **BLANURI**

— PREPARAȚIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT —